

Phuoc or Hieu Huynh
8905 Fontainebleau Ter.
Cinti, Ohio 45231

Thư ngỏ

Trước hết tà sạn xin cáo lỗi cùng các bạn về sự chậm trễ này, lý do thì rất nhiều mà nói ra thì các bạn lại cho là "thằng tà sạn" già mồm già miệng chạy tội không biết tự giác (mặc dầu tự giác là . . .tự sát) vì vậy tà sạn xin nhận tội và mong các bạn thông cảm cho hướng trường hợp giảm khinh vì . . ."lý do gia cảnh".

Thứ đến là trước ngày họp mặt lần 4 tại Savannah, Georgia tà sạn đã nhận nhiều giác thư và điện thoại của các bạn gần xa cho ý kiến về đường hướng của tờ báo. Đến ngày họp mặt, vừa "nhập vùng", tà sạn đã bị một "thằng LĐ" tóm ngực áo và dǎn mặt:

- "Mẹ, viết thư thì tao làm biếng viết còn phôn thì không có dã, phải gấp thảng mặt mày. . ."nói". . .như thế này thì mới sướng!". Anh em lâu ngày gặp nhau, "bạn hiền". . .chào hỏi thân mật kiểu này thì kể cung. . .có còn hơn không! ! !.

Vì vậy, tà sạn thiết tha mong mỏi các bạn "rà thảng" lại dùm - Please ! ! ! Please ! ! ! , nếu đã "xì lô đao" rồi, đã "rà hết ga" rồi, hay "đút thảng" từ lâu, thì tà sạn xin chỉ điểm với các bạn hai "ê cô" sáng chóp và đang lu mờ trên vùng biển Đông Bắc: đó là bạn Đờm và bạn Theo, bạn hiền tự do tác xạ, không cần rà thảng cứ nhấn ga thoải mái vì hai thảng này là "dân đẻ nhà thương thí, mần nghè cu li và ở áp-bat-măng", hai đứa còn xổ nho là nhân vô thật toàn. Tà sạn đã được sự đồng ý của hai bạn này là đăng láng hết, chỉ kẹt một điều, nếu bạn "đu đúng, đu đẹp" thì chúng nó sẽ cúi đầu vâng lời, nhưng nếu bạn "đu đ. . .đúng, đu đ. . .đẹp" thì coi chừng, bởi vì hai thảng này là đồng tác giả của trường ca "đu hay không bằng hay đu".

Như các bạn đã biết tuần lễ Họp Mặt lần thứ 4 tại Savannah, Georgia đã kết thúc. Đây là lần họp mặt. . ."dài" nhất. Vì Hội Trưởng đã "nghỉ chơi" và Ban Chấp Hành là do Hội Trưởng chỉ định không phải do anh em bầu nên BCH cũng đi chơi luôn, Trong buổi họp mặt này vẫn đề được anh em quang tâm đến là tìm một Hội Trưởng mới. Sau nhiều giờ "cải xào cải" không kết quả, cuối cùng anh em hiện diện đã đề cử LĐ Nguyễn minh Phát, LĐ Nguyễn Duy Thành, LĐ Phan Thuận và LĐ Trần xuân Tin, trông nom việc Hội cho đến ngày Đại Hội kỳ III (1997), bốn bạn trên tự bầu lấy "nhân vật số 1" của Hội.

Về đến địa phương, được sự đồng ý của ba LĐ còn lại, LĐ Phát đã mời LĐ Đ.V.Hòa đảm nhận chức vụ thư ký, liên lạc nội bộ và lon ton sai vặt,. . .bạn Hòa đã vui vẻ nhận lời. Sau nhiều lần liên lạc viễn liên chạy ngang, chạy dọc, chạy lên, chạy xuống, 4 bạn trên đã đồng ý thay đổi Ban Chấp Hành bằng một danh xưng "nhẹ nhàng" hơn: **Ban Điều Hành** và bầu bằng thư. Kết quả LĐ Trần xuân Tin được 2 phiếu (do Phát và Thành), LĐ Nguyễn duy Thành được 1 phiếu (do Tin bầu), LĐ Nguyễn minh Phát được 1 phiếu (do Thuận bầu),

Như vậy Ban Điều Hành với thành phần như sau:

- Trưởng Ban Điều Hành: LĐ Trần xuân Tin (GA).
- Phụ tá Nội vụ và Kế hoạch: LĐ Nguyễn duy Thành (CA).
- Phụ tá Thủ quỹ: LĐ Phan Thuận (TX).
- Phụ tá Báo chí: LĐ Nguyễn minh Phát (VA).

Riêng LĐ Đ.V.Hòa không có tên trong "bảng cấp số" vì bạn thuộc . . .quân số biệt phái.

Phần các Đại Diện Vùng sẽ được Trưởng Ban Điều Hành "nắn nỉ" anh em đảm nhận và sẽ thông báo đến các bạn vào số báo sau.

Hợp chung không kết quả thì họp riêng, họp khoáng đại không xong thì họp khoáng. . .tiểu, họp tại Georgia chưa dứt thì kéo xuống Florida họp tiếp, họp dài dài. . .Tất cả anh em hiện diện cũng như những anh em đã gửi thư cho ý kiến đã đồng ý:

- **Trợ giúp anh em:** Hội bắt buộc phải giúp đỡ tất cả anh em, không phân biệt "mít khô" hay "mít ướt", không thể "Ủy quyền" cho các LĐ địa phương lo liệu. Tiêu chuẩn giúp đỡ: còn ăn, hết nhịn.
- **Liên lạc với các LĐ** "ôm bình hơi" lặn kẽ hay "im lặng vô tuyến" khá lâu để yêu cầu xác nhận lại lập trường tham gia hay không tham gia.
- **Thông tin, liên lạc:** Anh em bằng lòng ủng hộ tối đa (bài vở, tài chánh) cho Tập San LĐ nhưng phải phát hành đều đặn. Nếu không có bài vở thì ra Bản Tin, lâu lâu "du kích" một quả Đặc San LĐ thì cũng đẹp chán. Ai cũng công nhận đây là cục xương khó nuốt mà con nhà Theo đang gặm trăng con mắt, hy vọng số sau sẽ có bài tường trình ý kiến của các bạn về vấn đề này và phương thức làm. . ."báo lậu 95"

Ngoài ra còn một số ý kiến của các bạn. Ban Điều Hành ghi nhận và cần thời gian để tham khảo thêm trước khi thi hành vì tất cả anh em đều là "còm măng đăng" cả.

Trong lần họp mặt này anh em hiện diện đồng ý sẽ tổ chức ĐẠI HỘI KỲ III TẠI THÀNH PHỐ HOUSTON THUỘC TIỂU BANG TEXAS VÀO NĂM 1997. Thành phần nhân sự của Ban Tổ Chức Đại Hội Kỳ III đang được thành lập, tà sạn sẽ thông báo đến các bạn tất cả tin tức về Đại Hội kỳ III vào những số sau.

Một lần nữa, tà sạn xin nhận trách nhiệm về việc chậm trễ của số báo này.

Trân trọng
Phụ tá Báo chí: LĐ Nguyễn minh Phát

Tin tức & Thông báo

"Dám Đọc" Hảng tin LĐ xã viết thay TSLĐ

Một

Chúng ta mới liên lạc được:

LĐ Lê phước Lâm, định cư tại Orlando, FL. qua điện H.O. được 2 năm rưỡi. Vài hàng về L.P.Lâm: khóa 6/69, ĐĐ 46 Liên Đội Người Nhái, gia cảnh một vợ hai con, tù Cộng sản tổng cộng 8 năm, tuy nhiên vóc dáng cũng còn gân guốc ngon cơm lăm. Hiện cư ngụ tại:

Lê phước Lâm
5643 Pendleton Dr.
Orlando, FL. 32839
Tel. (407)826-5702

Nếu bạn nào còn nhớ Lâm cứ gọi sau 7:00pm giờ Miền Đông

Một “rươi”

LĐ Trương văn Vũ mới định cư tại Seattle, từ ngày 15 tháng 6/1995 theo điện H.O. 35, khóa 6/69, ĐĐ 44, khóa 1 ĐB, GD 21/33 XP, Thực Vận Hạm YFR HQ 490. Gia cảnh một vợ và ba con. Thường xuyên liên lạc với LĐ Hồ văn Năng tự Năng “hô” và LĐ

Nguyễn quốc Tuấn tự Tuấn “hai hàng” tại Mỹ Tho trước khi ra đi. Hiện cư ngụ tại:

Trương văn Vũ
3221 S. Rainier Ave
APT. # 4
Seattle, WA 98144
Tel. (206)722-5927

Cũng như LĐ Tổng viết Thuật lúc mới qua, bạn Vũ đi dự trại hè HQ vùng Tây Bắc để tìm các bạn hiền gặp được LĐ Đào Hải rồi LĐ Bùi đức Ly. .các bạn LĐ vùng Tây Bắc. Nếu các bạn còn nhớ đến hoàng tử Lung Gù tức là còn nhớ đến Vũ, thì gọi một cú phon thăm chàng xem cái gù đã gởi lại trong trại tù Cộng sản rồi chưa?

Hai

Khoảng một tháng trước ngày họp mặt kỳ 4 tại Savannah, GA. LĐ Bùi đức Ly đã tận lực tự túc lần đầu tiên trong đời hoàn tất cuộn băng video Họp mặt Đại Hội kỳ II tại Seattle (27-7-1993). Vì quá bận rộn nỗ lực cho lần họp mặt tại Savannah nên chưa kịp thông báo cùng các bạn. Chiến hữu nào muốn có cuộn video xin liên lạc Bùi đức Ly (206)937-0695 sau 6:00pm giờ Miền Tây.

Xin nhớ mọi thủ tục “đầu tiên là tiền đâu” tiền vốn, tem, và cộng

thêm tặng cho quỹ của hội dăm ba đô lẻ. Xin liên lạc càng sớm càng tốt để dễ dàng cho Ly Bùi tổng kết và dành thời giờ làm một lúc cho nhanh và tiện. Dù bạn có dự họp mặt hay không, bạn vẫn đặt hàng giá bằng nhau.

Ba

Về cuộn băng video Họp Mặt lần 4 tại Savannah, GA. cũng đã hoàn tất (dài khoảng 4 giờ). Mọi việc đặt hàng cũng giống như trên, tuy nhiên xin các bạn liên lạc Trần xuân Tin (912)897-3176 sau 7:00pm giờ miền Đông

Bốn

Cựu HQ Đại tá Bùi hữu Thư có nhã ý ủng hộ tài chánh cho hội bằng cách trao cho chúng ta một số sách "Thánh Giá và Dao Găm" nguyên tác The Cross and The Switchblade tác giả là David Wilkerson do ông Bùi hữu Thư chuyển ngữ, bán với giá \$10.00 và hội chúng ta sẽ giữ \$4.00. Nguyên tác bằng Anh ngữ đã bán trên 12 triệu cuốn. Nay xin thông báo đến các bạn và xin các bạn mua ủng hộ quỹ Lưu Đày. Liên lạc Đàm văn Hòa. (703)560-5422, trước 2:15pm giờ miền Đông hay Nguyễn minh Phát (703)256-2680, sau 5:00pm giờ

miền Đông.

Năm

Nhân dịp họp mặt và sau bao lần thực hiện nhưng kết quả không được mong muốn, nay thông báo đến các bạn nón đã có. Nón "one size fit all", phẩm chất hảo hạng. Vì phương tiện tài chánh eo hẹp nên số lượng nón rất giới hạn, do đó các bạn muốn mua xin liên lạc gấp bằng thư hay điện thoại

Đàm văn Hoà:

*3205 SHANDWICK PLACE
FAIRFAX, VA 22031-4823*

Tel:(703)560-5422

*trước 2:15pm hoặc từ 12:30am
đến 2:00am hay để lại lời nhắn
trong Answering machine.*

Nếu bạn nào muốn thêm tên đơn vị hay số tàu hoặc chữ gì phiá sau nón, chỉ may cũng bằng kim tuyến giống như chỉ may huy hiệu. Xin cho biết ý muốn càng sớm càng tốt để đặt thêm cùng một lúc. Giá cả:

- Nón thường tiền vốn cộng thuế và bưu phí khoảng \$15 đô xin thêm \$5 cho Hội tổng cộng là \$20.

- Nón thêm phiá sau vốn và tem \$25 đô, xin \$5 cho Hội tổng cộng là \$30.

Sáu

Tin tức về việc Đại diện Hội tổ chức thăm viếng và trao quà

"Ủy lạo chiến sĩ" cho các LD mới qua. Với quan niệm tương thân tương trợ, Trưởng Ban Điều Hành "chủ xị" Trần xuân Tin đã nhờ các bạn LD đại diện Hội gửi món quà nhỏ của Hội đến gia đình của các LD mới định cư:

Tại Washington State, LD Đào Hải đã đại diện trao quà của Hội đến gia đình LD Trương văn Vũ.

Tại Minnesota State, LD Nguyễn văn Định đã đại diện trao quà của Hội đến gia đình LD Phạm thái Hoàng.

Riêng tại Savannah, GA., LD Trần xuân Tin đại diện các LD tham dự họp mặt lần 4, đã quyên góp tại chỗ để làm món quà nhỏ thân tặng gia đình LD Lê chí Công.

Bảy

Tin họp mặt bỏ túi của các chiến hữu cư ngụ tại Canada. Nhân dịp nghỉ hè của gia đình LD Đàm văn Hoà từ bên Mỹ qua, gia đình LD Trần thành Nghệp đã làm hướng dẫn viên dắt đi một vòng từ Toronto đến Ottawa và qua Montréal vào tháng 7/95; do đó các LD Tôn cầm Hầu, Nguyễn văn Trường, Dương tâm Nhã, và thân hữu Dương tâm Chí, cũng như LD Phó thái Thiêm (từ Massachusetts, USA đến) đã

có dịp họp mặt bỏ túi đầy tình huynh đệ chí binh.

Tám

Nhắn tin đặc biệt:

LD Nguyễn đình Trực muốn tìm cựu SQHQ khóa 23 hay 24 Nha Trang tên là Trần cao Minh quê tại Đà Lạt, năm 1980 vẫn còn bị giam giữ tại trại cải tạo Tây Ninh. Toàn thể gia đình của Trần cao Minh đã rời Đà Lạt đi vùng kinh tế mới. Nay nhắn tin này nếu các bạn và gia đình biết được cựu SQHQ Trần cao Minh đã định cư đã định cư tại Mỹ hay ở nơi đâu xin gọi

*Nguyễn đình Trực
1726 S 87TH ST
Tacoma, WA 98444-3100*

Tel. (206)536-3149

Chín

Tin mới ra lò

Tin nóng hỏi vừa thổi vừa ăn của đặc phái viên Lưu Đày từ Bắc Cali thương khẩn gởi về cho kịp lên khuôn báo rằng: LD Trần ngọc On tự là "Cậu ch...Mỹ Tho", hay là "Anh hai ON Nguyễn đình Chiểu", hoặc "Cậu Sáu ON Ngọc Quê", ở Huê Kỳ thì là "Tony On". Nay chính thức đổi thành "ON 747" đã làm lễ thành hôn cho con trai là Trần ngọc Sơn - bằng lòng cột sợi chỉ hồng suốt đời vô cổ và trao đầu dây cho cô

Maria Lê thị Nam Phương - hôm 22 tháng 10, 1995 tại Suisun, CA. Như vậy cậu "On 747" đã dựng vợ gả chồng đầy đủ cho hai người con gái và đứa con trai, con cái đã nêu gia thất đầy đủ nay cậu "747" đang trên đường về hưu non theo hết mình với hội 49er. Ai chổng lại đội 49er thì hãy gọi cậu ON 747.

Vì sao có tên cậu ON 747? Theo báo cáo của Đặc Phái Viên của TSLĐ tại Bắc Cali, trong ngày thành hôn của con, chàng LĐ On hưng chí (vì đây là The Last Emperor) mần một bản karaoké. Trước khi vỗ đê Tony On có màn đọc thiệp: "Kính thưa quý vị bà con cô bác và bà con hai họ (các bạn đều hiểu dĩ nhiên là có cà lăm nhiều lần. . .),

Hôm nay là ngày vui của con trai tôi, tôi xin phép chung vui bằng cách kể lại một câu chuyện vui để mở đầu cho bài ca giúp vui quan viên hai họ và quý vị, câu chuyện được bắt đầu như sau:

Số là nhân ngày sinh nhật của một bà mẹ có 3 cô con gái đã lấy chồng, tam cô nương trao 3 bao thơ chúc mừng mẹ. Bà mẹ mở bao thư của cô con gái đầu lòng thấy chữ của con viết theo lối mật mã - ba số "555" - với lời ghi

chú xem trang sau. Bà lật sang trang sau đọc lời giải là: "Danh bất hư truyền, điếu xì gà to ngon hút hoài không chán"; bà mỉm cười hài lòng cho đứa con cả đầy hạnh phúc vì chúng lấy nhau đã 10 năm hơn. Mở bao thư thứ hai bà đọc thầm: "Cà phê đen đậm thơm ngon uống từng giọt một, càng uống càng ngon, uống mãi vẫn còn thèm". Bà rất vui vì cô con gái này đã lập gia đình gần 4 năm mà cái phin cà phê vẫn còn nhỏ đều, "tốt. . .tốt lắm", bà khen thành tiếng. Cô Út là cô mà bà thương nhút nhát, nên bà từ từ mở thơ và thầm khấn cho may nhiều hơn rủi. (Xoay qua anh chị suôi) LĐ On nói: "Nếu sau này đọc thơ của con gái mình gởi về như vầy xin anh chị suôi đừng có té xiù", . . .cô Út này mới lấy chồng có 3 năm 8 tháng, vì quá cưng cô Út nên bà nhớ rõ từng ngày. Bà mẹ đọc nho nhỏ: "Vận tải cơ 747 thuộc hàng hàng không lớn nhứt Hoa Kỳ, cất cánh mỗi đầu giờ !!! ". . . Mọi người trong buổi tiệc bật cười nghiêng ngã và vỗ tay liên tục; sau đó cậu On: "Tôi xin hát tặng quý vị bài ca của 747 đó là bài Tuyết Trắng".

Lời Tà Sạn TSLĐ gởi On 747:

1/Dân Hải Quân mà ca bài Tuyết Trắng thì cũng nhu

Thiết Giáp ca bài Hoa Biển. Bạn On 747 thân mến. Có dịp khác hãy kể rằng là bà mẹ có 4 người con. Thư của cô Út (thứ tư) như sau: "Mẹ yêu dấu! Dân lính thủy có khác. Cái bom dầu tuyệt diệu thật tốt, vẫn bom lai láng và hoạt động không ngừng từ ngày hạ thủy đến nay" và . . . sau đó thì vô bài: "Với biển cả anh là thủy thủ. . .bom dầu. . . ; Với lòng nàng anh là hoàng tử. . .thụt dầu". Có thể cậu sẽ có biệt danh "On Lai Láng" hay "On Ông Thụt". Hoặc kể rằng: "Tiềm thủy đinh với đầu đạn TOMAHAW chạm nổ 2 lần; bắn xuyên lục địa bất kể ngày hay đêm. . ."không chừng lại có tên "On TOMAHAW" ngon cơm hơn và vô bài: "Trăng lên cao. . .muôn hoa sóng. . .tàu lắc lư làm sao . . .bắn phi thuyền. . ."?

2/Đặc Phái Viên TSLĐ được On 747 dặn nhỏ là chỉ thông báo đám cưới của quý tử của On 747 đến Tà Sạn TSLĐ sau khi đã tham dự xong rồi mới báo cáo sau. Nên toàn thể anh em và gia đình LĐ hay được tin mừng của phi công trưởng 747 On Jr. lúc đã cất cánh không biết chuyến bay thứ mấy?. TSLĐ xin chúc mừng muôn cháu Sơn "lái" mãi mà không thèm ngừng để cho "ngộ lái" hay là muốn "ngộ lái đại i đây".

Thông báo cảm tạ

Ban tổ chức Họp Mặt lần thứ 4 tại Savannah, Georgia - thành thật cảm tạ các bạn đã đến tham dự cũng như đã đóng góp công, của và ý kiến để đưa ngày Họp Mặt lần thứ 4 đến thành công tốt đẹp. Nếu có thiếu sót là điều ngoài ý muốn của Ban Tổ Chức, xin các bạn niệm tình tha thứ.

Thay mặt Ban Tổ Chức
LĐ Trần xuân Tin và Gia đình

Báo cáo chi thu:

Chi: 3262.75\$

Thu: 2850.00\$

Thiếu: 412.75\$ (BTC nhận lãnh)

@ Danh sách các ban đóng góp:

1- Hồ sĩ thư Bình: 200.00\$
2- Dương minh Châu: 50.00\$
3- Dương tâm Chí: 1 tặng phẩm
4- Nguyễn văn Hiếu: 200.00\$
5- Đàm văn Hòa: 100.00\$
6- Nguyễn tiến Lẽ: 100.00\$
7- Nguyễn văn Môn: 100.00\$
8- Trần ngọc Mỹ: 50.00\$
9- Dương tâm Nhã: 1 tặng phẩm
10- Trần ứng Nguyên: 100.00\$
11- Lê đức Phẩm: biếu ngũ
12- Nguyễn minh Phát: 100.00\$

13- Trần Quân: 200.00\$
14- Phạm phú Quới: 50.00\$
15- Lê văn Sáu: 100.00\$
16- Thiều quang Tài: 100.00\$
17- Nguyễn duy Thành: 100.00\$
18- Phan Thuận: 100.00\$
19- Hoàng đình Tiến: 100.00\$
20- Nguyễn xuân Tịnh: 500.00\$
21- Lê bá Tòng: 50.00\$
22- Mai Vàng: 100.00\$
23- Hà văn Vinh: 100.00\$
@ Tiền anh em góp thêm: 350.00\$
Công: 2850.00\$

@ Danh sách chi:

- Thuê hội trường: 480.00\$
- Thuê nhân viên an ninh: 65.00\$
- Thuê nhạc cụ: 127.00\$
- Trang hoàng hội trường: 225.00\$
- Thuê 2 xe van: 692.50\$
- Seafood festival (picnic): 650.00\$
- Thực phẩm cho ngày họp mặt: 836.25\$
- Tiền ly, chén giấy, v.v: 160.00\$
Công: 3262.75\$

Chi tiết về thực hiện áo:

Chi: 1475.25\$

Thu: 1117.00\$

Thiếu: 358.25\$

(Ban Tổ Chức nhận lãnh số thiếu)

PHÂN ƯU

Vô cùng bàng hoàng và thương tiếc khi nhận được tin:

Cụ Ông NGUYỄN ĐÌNH SUNG

THÂN PHỤ của LĐ NGUYỄN ĐÌNH TRỰC

**Đã thất lộc tại Đà Lạt,
vào ngày 9 tháng 11 năm 1995
(nhằm ngày 17 tháng 9 năm Ất Hợi)
Hưởng thọ 85 tuổi**

Chân thành chia buồn cùng Anh Chị NGUYỄN ĐÌNH TRỰC
và Tang Quyến trước sự mất mát đau đớn nầy.

Nguyện cầu Hương Linh CỤ ÔNG sớm về nơi Vĩnh Cửu

Toàn thể Chiến Hữu và Gia Đình
Hội Ái Hữu Cựu Sĩ Quan Hải Quân Các Khóa Lưu Đà

ĐỒNG KÍNH PHÂN ƯU

PHÂN ƯU

Vô cùng xúc động khi hay tin:
Thân phụ của chiến hữu LĐ MAI VÀNG là

Cụ Ông MAI NHƯỢNG

đã thất lộc hồi 1 giờ 30 trưa
ngày 31 tháng 10 năm 1995
tại Sài Gòn, Việt Nam.
Hưởng thọ 76 tuổi.

Toàn thể gia đình Cựu Sĩ Quan Hải Quân các
Khóa Lưu Đàm ngậm ngùi chia sẻ nỗi
đau đớn của Anh Chị MAI VÀNG và Tang Quyến

Nguyệt cầu Hương linh CỤ ÔNG
sớm tiêu diêu miền Cực Lạc

Hội Ái Hữu Cựu Sĩ Quan Hải Quân Các Khóa Lưu Đàm và Thân Hữu

ĐỒNG KÍNH PHÂN ƯU

Seattle, ngày 18 tháng 10 năm 1995

Các bạn thân,

Mở đầu lá thư này tôi xin chuyển lời cảm ơn các bạn - của Lưu Đày Trương văn Vũ, khoá 6/69 Thủ Đức, mới tới định cư tại Seattle qua chương trình HO - bạn Vũ cảm ơn các bạn qua ban Điều Hành Hội Lưu Đày: Trần xuân Tin - Nguyễn duy Thành - Phan Thuận - Nguyễn minh Phát và cố vấn Đàm văn Hòa. Thủ quỷ Phan Thuận đã gởi một số "hiện kim" thân tặng bạn Vũ trong lúc "chân ướt chân ráo" mới tới Seattle tiểu bang Washington, xứ Cờ Hoa định cư.

Cũng như bạn Tống viết Thuật tôi Seattle trước Vũ trước đây, các Lưu Đày vùng Northwest đã đến căn Apartment của bạn Vũ thăm viếng và "Ủy Lạo" khi được Hai Dao thông báo đến với các bạn trong vùng tin Vũ đến Seattle. Cũng với những thủ tục như chung góp "tại" đóng "hụi chết" thân tặng Lưu Đày Vũ.

Mời bạn Vũ và gia đình đến từng nhà các Lưu Đày trong vùng - nhờ vậy các bạn trong vùng lại có dịp gặp nhau dài dài, có dịp hàn huyên và uống nước trà sủi bọt - Hy vọng với "của ít lòng nhiều" của các

bạn trong vùng và của các bạn qua hội Lưu Đày, bạn Vũ có thêm tinh thần chiến đấu cho miếng cơm manh áo nơi xứ lạ quê người.

Các bạn nào muốn gọi điện thoại với Vũ hay gửi chút quà mọn xin liên lạc Lưu Đày

. vợ vác ngà voi, sống trong tình trạng bảy nghề từ giữa tháng 6/95 cho đến nay. Vậy xin bạn nào có việc trả "cash" mướn ba kẻ "ăn không ngồi rồi" đến giúp việc hay giới thiệu với người khác dùm cho, chúng tôi thành thật đà tạ trước!

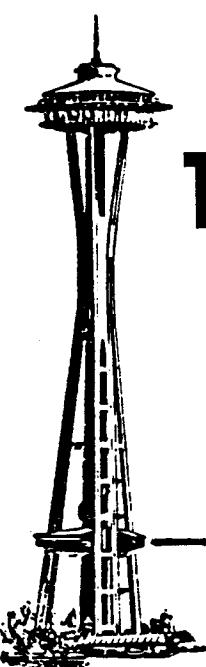
Về tình hình chung trong vùng kỳ này Hai Dao xin gửi đến các bạn bài viết phiếm luận sau đây để đọc, trước mua vui sau có thể hiểu được "đặc thù, đặc tính" của Seattle như thế nào.

Đó là bài Cậu Chó Cô Mèo.

Bạn thân,

Sau nhiều năm sinh sống tại Seattle, tiểu bang Washington, trải qua bao nhiêu mùa Hạ, tôi mới được hưởng một mùa Hè theo đúng nghĩa của nó. Nghĩa là "trời hồng hồng nắng trong trong . . ." và nóng như lửa đốt!

Đối với người dân Seattle nói như vậy cũng không ngoa lăm, vì ngoại trừ mùa Hè năm nay dân Seattle lúc nào cũng thấy mát mẻ cả. Vì vậy, tôi cũng như các vị tị nạn Việt khác tại Seattle hè năm nay vui chơi ngoài trời rất kỹ nên quên cả viết cho bạn.

Thư từ vùng Northwest

Hai Dao

Trương văn Vũ địa chỉ:
3221 S Rainier Ave Apt. 4
Seattle, WA 98144
206-722-5927

Về phần tin tức các bạn trong vùng, Hai Dao ghi nhận vẫn được bình thường ngoại trừ kỳ này Hai Dao được "xếp hạng" chung với hai bạn Thuật và Vũ trong danh sách "ngồi buồn gải . . ." ở sa lông, tức là ăn cơm . . .

Cũng may mùa Hè năm nay ở đây tuy rất nóng, có ngày nhiệt độ lên đến 93 độ F, nhưng gió biển thổi vào nên rất dễ chịu. Không giống "Mùa Hè Đỏ Lửa" năm nào trên quê hương mình. . .cũng không giống như mùa Hè tại nhiều nơi trên toàn quốc Hoa Kỳ, như tại thành phố Chicogo, tiểu bang Illinois chẳng hạn, nóng và oi bức đến chết người! Theo tin tức báo chí và đài truyền hình chỉ riêng tại thành phố Chicago số người chết vì nóng bức lên đến hơn 600 người. Thật là khủng khiếp!

Nhiều người trong chúng ta sau khi trở về thăm quê hương, khi trở lại Hoa Kỳ và được hỏi "cảm giác đầu tiên" khi về đến nhà như thế nào? Hầu hết những người đó đều trả lời: "Sài Gòn nóng quá!"

Tuy ai cũng than Sài Gòn bây giờ nóng quá nhưng không ai "bỏ xác" tại Sài Gòn cả, mọi người đều trở lại Hoa Kỳ an toàn. . .nhưng với hai bàn tay trắng!

Tôi chợt nhận ra nắng Sài Gòn, nắng quê hương bao giờ cũng đẹp, cũng mát như nhà thơ Nguyễn Sa đã ca tụng "Nắng Sài Gòn anh đi mà chợt mát". . .không đến nổi chết người như mùa Hè năm nay tại Hoa Kỳ.

Tại Seattle nóng của mùa Hè năm nay tuy không làm ai chết cả, nhưng cũng làm một "cậu chó" suýt chết vì nắng và nóng. Theo tin tức báo chí địa

phương, một người khách qua đường tên Aaron Cook đã đập bể kiếng xe đậu tại một bãi xe trước phòng tập thể dục để giải thoát cho một con chó mà anh ta nghĩ là sắp chết vì nóng.

Anh khai với cảnh sát sau khi đã vào phòng tập thể dục nhờ người trong văn phòng gọi người chủ chó qua loa phóng thanh ra mở cửa xe cứu chó. Chờ một lúc không thấy ai ra, anh bắt buộc phải đập bể cửa sổ kiếng xe để cứu chó, vì anh thấy con chó bị cột dây dẫn chó vào tay lái xe, cửa sổ đóng kín, trời bên ngoài lại quá nóng nên chó nằm bất động, chỉ thoi thóp thở. Sau khi mở được cửa xe, anh đem chó vào phòng emergency của một bệnh viện chó gần đó. Theo lời bác sĩ thú y tại bệnh viện thì nhờ hành động mau lẹ và "can đảm" của ông khách qua đường này nên con chó được cứu thoát chết. Còn chủ chó vì đang tắm sau khi tập thể dục xong nên không nghe được lời kêu gọi trên máy phóng thanh. Khi được cho biết mọi chuyện đã xảy ra cho chó của mình, anh chỉ còn nước kêu trời! Cảnh sát cho anh biết ngoài việc trả tiền sở phí bệnh viện chó, thay cửa kiếng xe, anh có thể bị truy tố theo một đạo luật mới của tiểu bang Washington, phạt những kẻ có hành động tàn ác với súc vật. Nếu tòa thấy anh có tội, anh sẽ bị phạt một ngàn đô la, và một năm tù ở.

Viết tới đây, tôi chợt cảm thấy

thương cho anh chủ chó trong câu chuyện vừa kể. Và thương cho loài chó đang sống trên quê hương mình!

Ngoài con chó may mắn được cứu sống tại Seattle, một "cô mèo" khác tại một thành phố nhỏ của tiểu bang Oregon thuộc vùng Tây Bắc cũng được may mắn không kém. Chuyện kể rằng một con mèo đang sống yên ổn với một nữ chủ trong một căn nhà rộng rãi và đầy đủ tiện nghi, bỗng nữ chủ nhân ngã bệnh đi "theo ông bà" để lại con mèo bơ vơ!

Thật ra chủ mèo đã lo tính trước khi chết, viết một di chúc cho con mèo quý của mình. Cảnh sát đã tìm được di chúc đó và nhờ một luật sư thi hành. Di chúc để lại cho mèo căn nhà đang ở và một trăm ngàn đô la để sinh sống đến khi mèo chết! Chỉ sau khi mèo chết, căn nhà và số tiền còn lại mới được tặng cho chính quyền và các cơ quan từ thiện địa phương.

Khi câu chuyện này được đưa lên báo là lúc con mèo may mắn đã tận hưởng gia tài của chủ để lại được hơn sáu năm rồi mới chết. Tôi không đọc thấy báo chí viết thêm về đám ma mèo lớn cở nào? Có đại diện cơ quan từ thiện và cảnh sát địa phương đến đưa đám hay không cho trọn tình nghĩa với mèo

Hai mươi lăm năm

Để cảm ơn tất cả bạn bè đã quan tâm về Công và Nguyệt

25 năm

Hai mươi lăm em quên không làm thơ
Bởi lòng khô cằn vì những khó đau và nghịch lý mà em vương mang
Phot hôm nay bỗng xôn xao với những kỷ niệm ngày xưa
Áo trắng bay bay trong nắng giờ tan học.
Và những ánh nhìn đưa theo vào ngày xưa;
Những nụ hồng hayette những chùm hoa giờ giảng đường tan tiết.

Hai mươi lăm áo trắng ngày xưa đầy ắp những nhoc nhần
Những tính toán chi li cho con, cho chồng trong những năm chồng từ đây xa xăm
Gánh xác thay chồng vì con quên tuổi xuân
Ấn mình vì con, vì bốn phân một lần là trăm năm

Hai mươi lăm năm lòng đanh lại với những phủ phàng cuộc đời
Thời gian với Luật Dao Thải của Tao Hóá có tha ai bao giờ
Có bao giờ anh hiểu lòng em quay quắt đau với những con vui say mỗi ngày
Con càng lớn anh càng quên trách nhiệm vì những con say vui điên cuồng
Những màu thuần chay chất nên tình nghĩa ngày càng nhạt nhòa
Đến bao giờ anh hiểu ? ! ? ! Có ai hiểu dùm em ?
Thi cổ nước mắt vì những vụn vỡ tình nghĩa

Hai mươi lăm năm áo trắng ngày xưa gục ngã vì con tim bệnh hoạn
Hầu thời gian làm phai tắt cả
Em không còn là em ngày xưa nữa !
Cảm ơn ánh nhìn của ai hôm nay đã đưa em về ngày xưa với những nụ hồng e ấp trao tay giữa
bạn bè thân ái ở giảng đường
Nhưng em không còn là em ngày xưa nữa !

Hai mươi lăm năm. Hai mươi năm lăm.

Đỗ thị Nguyệt - G.L. ngày xưa
4 tháng 9, 1995

Toronto, Ngày 30 tháng 04 năm 1995

Các Chiến Hữu Hải Quân Lưu Đày thân mến,

Hôm nay, đúng tròn 20 năm, ngày quân đội Cộng sản Bắc Việt cưỡng chiếm Miền Nam, áp đặt chế độ Cộng sản trên toàn cõi đất nước, vận mạng của mỗi chiến hữu chúng ta, cùng mọi người dân cũng nỗi trôi - Lưu đày theo vận mạng của đất nước từ thời điểm tháng tư 1975: Bằng phương tiện sẵn sàng của Hải Quân, với chiến hạm, chiến đinh lớn nhỏ, đa số chiến hữu Hải quân đã vượt thoát được ngay vào những ngày cuối

tháng 4/75. Lúc tình hình đất nước miền Nam đen tối - Đa số chiến hữu còn kẹt lại dù mọi quân binh chủng phải lao động khổ sai trong những trại cải tạo, thiếu dinh dưỡng, đau bệnh không đủ thuốc men,. .Không ít, đã bỏ mình nơi rừng hoang cải tạo. Một số đào trại thoát được (dù nhiên đào không thoát là cuộc đời đi đứt) hoặc về sớm,

Thư từ miền Bắc Mỹ CANADA

h
n
X
Panada
đà - Thư từ miền
v từ miền Bắc X
ù. Bắc X
tù m... Bắc X
tù m... Bắc X
Bắc X
Panada - T tù m... Bắc X
Panada - Thư từ miền Bắc X
Panada - T tù m... Bắc X
và - T tù m... Bắc X
tù m... Bắc X
Bắc X
- T tù m... Bắc X
- T tù m... Bắc X
miền Bắc X
Bắc X
Panada - T tù
Panada - T tù
Bắc X
nai
Thú

Gửi các bạn Hải Quân Lưu Đày
từ một Lưu Đày lưu lạc

cũng bằng mọi cách đến được bến bờ tự do. Cũng không ít đồng bào và chiến hữu đã bỏ mình trên biển, trên bộ, trên đường đào thoát tìm tự do.

Hai mươi năm qua, các chiến hữu là những người may mắn trong cộng đồng tị nạn Việt Nam tại hải ngoại, có điều kiện vượt thoát sớm, đã hội

nhập và an định dần cuộc sống nơi xứ lạ quê người.

Hồi tưởng lại, thời gian qua, trước tháng 4/1975: từ những ngày đầu quân ngũ, khi sắc lệnh Tổng Động Viên được ban hành, sau trận tổng công kích Tết Mậu Thân 1968 của Việt cộng, những ngày đầu nộp đơn đầu quân tại số 2 đường Thi Sách, rồi nhập trại Bạch Đằng II, lãnh quân trang rồi. . ăn cơm nhà bàn,. . rồi. . rồi. . Lưu Đày.

Chúng ta đã cùng chung chí hướng, ước nguyện chọn màu áo trắng, chọn Quân Chủng Hải Quân là môi trường để phục vụ Tổ Quốc, Tổ Quốc Đại Dương. Trong lòng mỗi người rộn rả với bao ước vọng của Mộng Hải Hồ. . với bao chuyện tình đẹp, lãng mạn và thần tiên, gói ghém ý nghĩa từ những bài nhạc: Hoa biển, Thủy thủ và

biển cả, Tình yêu thủy thủ, Lính mà em...v.v.

" Ngày xưa, em anh hay hòn dối.

Giận anh sao anh chưa kịp tới.
Tàu anh xa xôi chưa tìm bến.
Nên em còn hờn, nên em còn buồn sao chưa thấy anh sang.. .
Em ơi! giận hờn xin như hoa sóng tan trong đại dương. . ."

hay

"Với biển cả anh là thủy thủ
Với lòng nàng anh là hoàng tử
Nhớ chuyện ngàn đêm xứ Ba Tư
Và chuyện thần tiên bao thế hệ
Cho anh bao giây phút say sưa
Cho anh thêu muôn giấc mơ hoa
Cho anh luôn yêu đời Hải Hò
Càng đi xa anh càng nhớ em
Trước đại dương ngát xanh
muôn trùng

Kia ngư nhân in hình trên sóng
Bao nàng công chúa dưới thâm cung
Em ơi! ảo hình kia lôi cuốn
Nhưng anh đã nói anh yêu em
thì ngàn kiếp vẫn không thay lòng. . ."

hoặc

"Mắt em màu trùng dương,
Tóc em như sóng cồn,
Gió nhẹ tựa như hơi. . . thở của
người yêu, buồn mà duyên dáng,
Anh là thủy thủ yêu đời biển cả
như người tình chung,

Đã dành em yêu anh, sao bằng
anh thương em,

Như biển Đông lai láng, ví bằng
đất nước mình,

Như bể dâu hoang tàn,
Nhưng tình không tan biến,
Nhớ em đêm sao đêm,
Đêm sao mà vấn lòng,
Vấn lòng càng thương hơn. . .
tình nào cho em tình nào cho
nước. . ."

hay

"Trăng lên cao muôn hoa sóng
giăng đầy.

Tàu lắc lư làm sao viết thư tình.
Trăng đại dương không đủ viết
thư đêm.

Nên thư muộn đừng trách lính
mà em.

Hôm mình đi xi nê về mưa
nhiều.

Áo dài xanh bên áo trăng hoa
biển.

Anh che cho em mưa đừng làm
ướt áo.

Anh quen rồi mưa gió lính mà
em.

Tàu về bến anh hẹn, mình ạo
phố.

Tay chinh nhân đan nǎm ngón
tay mềm.

Thường dõi anh kia đi gì mau
vậy!

Anh quen rồi mưa gió lính mà
em.

Hỡi! em yêu nhớ đến với anh.

Ngày nào anh về bến, bên
nhau. Chúng ta thương thật
nhiều. . ."

Đấy! Lính Hải Quân
chúng mình thiết tha hào hoa
và lãng mạn đến thế các bạn
ạ!

Nhớ lại!

Từ trại Bạch Đằng II. . .
rồi Trung tâm Huấn luyện
Quang Trung tới Quân trường
Thủ Đức hay Đồng Đế. Chúng
ta đã cùng có biết bao kỷ niệm
nơi quân trường cũng như thời
gian về phép cuối tuần bát phố
Bonard Lê Lợi, Sài Gòn. Hải
Quân Lưu Đày này sinh vào
thời điểm này khi mà nhóm 200
SVSQ/HQ đầu tiên được gởi thụ
huấn tại Trường Bộ binh Thủ
Đức khóa 6/69 (tiếp đến là
1/70, . . ., 4/70).

Ai đời! Đặng vào Lính
Thủy lại bị gởi thụ huấn ở quân
trường Bộ Bin. . . Mặc cảm như
bị đem con bỏ chợ. . . mà phòng
Nghiên Huấn thuộc Bộ Tư Lệnh
Hải Quân cũng không một lời
giải thích xoa dịu. . . cho đến khi
về các đơn vị bờ như các Căn
Cứ Hải Quân, các Căn Cứ và
Tiền Doanh Yểm trợ Tiếp Vận
hoặc hậu cứ các đơn vị như
Duyên Đoàn, Giang Đoàn hay
ngay trên các chiến đinh thuộc
các Giang Đoàn Thủy Bộ, Trục
Lôi, Tuần Thám, Ngăn Chặn,
Xung Phong hay các đơn vị Hải

Kích, Biệt Hải, Điện Thám, Người Nhái. v. v. . . Chúng ta mới hiểu lý do chính đáng để Bộ Quốc Phòng, Bộ Tổng Tham Mưu và Bộ Tư Lệnh Hải Quân quyết định trang bị kiến thức tác chiến bộ binh cho Sĩ quan Hải Quân, nhằm đáp ứng hữu hiệu môi trường hoạt động mới của Hải Quân; ngoài trách nhiệm kiểm soát, gìn giữ an ninh hải phận, hải đảo. Hải quân còn đảm trách kiểm soát ngăn chặn mọi hoạt động của địch tại các vùng duyên hải và sông ngòi tiếp cận với địch ngay trên bờ, trên sông với mọi loại mìn bẫy.

Kiến thức về kỹ thuật tác chiến bộ binh chống du kích, phòng thủ v.v... giúp cho Sĩ quan Hải Quân thêm đa năng đa hiệu thích ứng với nhu cầu bành trướng phạm vi hoạt động của Hải Quân: SQHQ Lưu Đà - lưu đày để trang bị thêm kiến thức kỹ thuật tác chiến bộ binh - có thêm bổ túc hải nghiệp.

Dù là đơn vị Hạm Đội, Hải Đội, Duyên Đoàn, Giang Đoàn, Căn Cứ Hải Quân, cho đến các căn cứ sửa chữa, tiếp liệu, hành chánh tài chánh, quản trị nhân viên, chiến tranh chánh trị, an ninh tình báo, tháo

gõ đạn dược, người nhái v.v. . . SQHQ Lưu Đà đều đáp ứng hữu hiệu mọi công tác.

Thí dụ điển hình như một số chiến hữu Lưu Đà của chúng ta trong thập niên 70 đóng tại TDYT/TV/Rạch Sỏi, là những Sĩ quan tiền phong được vị Chỉ Huy Trưởng tin tưởng khả năng bộ chiến, nên hăng đêm các chiến hữu Lưu Đà đã luôn phiêu dẵn một tiểu đội quân nhân hải quân băng qua sông đổ bộ năm kích, án ngữ và gài mìn làm thành một tiền đồn lưu động bảo vệ căn cứ.

Ngoài ra một số SQHQ Lưu Đà ở các Duyên đoàn 21, 35, và 36 nổi tiếng tác chiến giỏi nhờ áp dụng kiến thức bộ binh thiết lập các công sự chiến đấu và phòng thủ đơn vị rất hữu hiệu. LƯU ĐÀY còn là niềm TỰ HÀO chung cho tập thể chúng ta vậy! Nhắc đến Lưu Đà, chúng ta có cùng một nỗi “feeling” đồng diệu và đồng bộ.

Nói về bản thân " Lưu Đà - lưu lạc " của tôi, còn kẹt lại sau tháng 4/75, với 5 năm rưỡi ở Đại Học Méo, cộng 3 năm thua vượt biển, vị chí hơn 8 năm tu-huyền: Từ, xương cốt rá rời. . . đào thoát được năm

1985, hơn một năm sống ở Nhật Bản - lại lưu lạc đến tận CANADA mùa Đông tuyết phủ này xỉu xỉu cũng đã 7 niên.

Còn nhiều bận rộn nên chưa có điều kiện dự họp mặt Lưu Đà vào tháng 8/95 mong các chiến hữu thông cảm. Cám ơn chiến hữu Đàm văn Hòa và Nguyễn văn Khang đã chuyển đến tôi các Bản tin Lưu Đà cùng với 2 băng video: Đại Hội Lưu Đà kỳ 1 tại Virginia năm 1989 và họp mặt lần 2 tại Santa Ana, California năm 1991; giúp tôi theo dõi và gần gũi hơn với sinh hoạt của các bạn. Tôi cũng không quên lời chào và thăm hỏi sức khỏe đến từng chiến hữu và gia đình với những lời chúc lành tốt đẹp nhất, cũng như chúc mừng Họp Mặt lần thứ 4 tại Savannah, Georgia thành công mỹ mãn.

Thân mến.

**LƯU ĐÀY lưu lạc
từ Toronto, CANADA**

**Lima Delta
hai lần Tango November
(LĐ T.T. Nghiệp)**

Minnesota, ngày 27 tháng 5 năm 1995

Các chiến hữu Lưu Đày thân mến,

Tôi vừa định cư ở ngoại ô thành phố "sanh đôi" (twin city) Minneapolis - Saint Paul, tiểu bang Minnesota, hôm 27 tháng giêng năm 1995 (vừa tròn 4 tháng) qua diện H.O. 29, nhờ trước đây lúc còn ở Việt nam tôi có nhận được sự giúp đỡ của các chiến hữu qua chiến hữu Bùi đức

Ly, và khi đến bến bờ tự do này tôi lại được các bạn trong hội gởi cho một số báo chí, cũng như được xem 2 cuốn băng video họp mặt của hội Ái Hữu Cựu Sĩ Quan Hải Quân Các Khóa Lưu Đày. Dù mới tạm cư, tôi rất cảm động khi được các bạn hữu nhiệt tình thăm hỏi như: *Bùi đức Ly, Dương minh Châu, Nguyễn lê Hình, Đàm văn Hòa, Tống viết Thuật, Bùi kế Diễn, Trần ngọc On, Đào Hải, Nguyễn đình Trực, Nguyễn văn Khang, Phạm văn Hồng, Nguyễn ngọc Trinh, Nguyễn đặc Thiện, Lê văn Quá, Võ thành Phố, Nguyễn bình Liêu, Nguyễn văn Bé.* . . ; đặc biệt nhất là tại thành phố mà tôi định cư có LĐ Nguyễn văn Định, bạn Định đã hết lòng giúp đỡ và hướng dẫn một cách tận tình cho gia đình tôi, trong lúc tôi và gia đình hoàn toàn bỡ ngỡ trước cuộc sống mới nơi đất lạ quê người.

Trong lúc thư từ cung như điện thoại LĐ Đàm văn Hòa có hỏi : "Hai chữ Lưu Đày có phải xuất xứ từ mày và Bùi

tranh, với con số từ 15.000 quân nhân hải quân tăng lên đến 50.000. Nên Quân chủng Hải quân không theo kịp nhu cầu cấp bách để đào tạo SQ, HSQ, và đoàn viên; do đó mới có cảnh một số quân nhân hải quân được cấp thời thụ huấn tại các trung tâm huấn luyện Lam Sơn, Cam

Ranh, song song với trung tâm huấn luyện và trường Sĩ quan Hải Quân Nha Trang.

Riêng trường SQHQ/Nha Trang chỉ đủ sức chứa và huấn luyện 2 khóa SVSQ/HQ cùng một lúc mà thôi. Vì thế, cả khóa chúng ta - như lúc đầu quân được gọi là thuộc tài nguyên khóa 22 SVSQ/HQ/Nha Trang - "bị" đưa lên TTQL/Quang Trung rồi trường Bộ Bình Thủ Đức, bạn nào giỏi Anh ngữ thì được về BTL/HQ nhập vào tiểu đoàn SVSQ/HQ/Trần Hưng Đạo rồi đi học các khóa OCS tại Hoa Kỳ.

Nực cười thay, trường Sĩ Quan Bộ Bình Thủ Đức cũng hết chỗ chứa SVSQ, số lượng SVSQ khóa 6/69 nhập ngũ ồ ạt bởi lệnh tổng động viên, sau biến cố Tết Mậu Thân 1968 (nên mới có trường hợp ngoại lệ là khóa 6/69 làm đòn anh luôn cho tới khóa 3/70 thay vì chỉ coi một khóa như thông lệ). Thế là một số SVSQ khóa 6/69 đành

Ai là tác giả hai chữ Lưu Đày

đức Ly phải không?" Nhân tiện đây, tôi xin nhắc lại những kỷ niệm còn mãi mãi và như mới vừa xảy ra ngày hôm qua, mà thật ra đã 25 năm hơn hay nói một cách khác là đã xảy ra một phần tư của thế kỷ rồi các bạn ạ!

HAI CHỮ LƯU ĐÀY đã nằm ngủ trong tiềm thức của tôi từ lâu, bây giờ được các bạn đánh thức dậy. Thực ra hai chữ LƯU ĐÀY là do bất mãn của tuổi thanh niên chúng ta. Lúc chúng ta đầu quân vào quân chủng Hải Quân, đứa nào cũng mơ mộng hải hồ và thời đó ở Sài Gòn có câu: "Không Quân hào hoa, Hải Quân là lười".

Nào ngờ sau khi vào trung tâm tạm trú Bạch Đằng !! mới biết là vì quân trường Hải quân không còn đủ chỗ để huấn luyện đoàn viên, HSQ, và SVSQ; lúc đó Hải quân đang bành trướng quá nhanh cho kế hoạch Việt Nam hóa chiến

phải "bị" một lần nữa, gởi đi thụ huấn ở trường huấn luyện HSQ/BB/Đồng Đế.

Đi xa hơn một chút vào thời điểm này, tức là trước ngày lễ mãn khóa của khóa 6/69, ngoài số SVSQ/HQ "bị" gởi đi thì nay được nhận về, Quân chủng Hải Quân còn nhận thêm tân Sĩ quan tốt nghiệp Thủ Đức và Đồng Đế. Và tương tự đã liên tiếp xảy ra cho dù số lượng có giảm bớt đối với các khóa 1/70, 2/70, 3/70 và 4/70. Như thế chúng ta đủ thấy nhu cầu phát triển thần tốc của quân chủng Hải Quân lúc bấy giờ.

Chứng minh rõ hơn, chúng ta hãy thử hồi tưởng lại, mới thấy rằng sau một thời gian ổn định. BTL/HQ bèn mở các khóa tu nghiệp 1, 2, 3, 4, và 5 DB/SQHQ/Nha Trang để huấn luyện về hải nghiệp cho các Sĩ Quan Hải Quân "Chiến Bình", trong đó những sĩ quan thuộc lứa tuổi của chúng ta chiếm đại đa số. Một lần nữa, các bạn nào trở về trường sinh ngữ quân đội thi đậu đủ điểm Anh ngữ cần thiết thì đi tu nghiệp chung với các SVSQ/HQ thuộc tiểu đoàn Trần Hưng Đạo ở các khóa OCS tại Hoa Kỳ.

Trở lại thời điểm sau khi tốt nghiệp trường Quang Trung (TTHL/QT), nơi khởi đầu cho đời binh nghiệp - chà láng và dùng "tút đạn" khắc mỏ neo lưu niệm dưới gốc cây bả đậu - không biết các bạn còn nhớ là tại mình mang cấp bậc gì không?

Theo tôi nhớ không làm

thì chúng ta được chuyển từ Trung tâm tạm trú Bạch Đằng II lên Trung tâm 3 Tuyển mộ và Nhập ngũ để chờ thụ huấn khóa căn bản quân sự. Tại nơi đây, có một lần chúng ta phản đối không chịu thi hành lệnh đi "thụt phi thuyền Appollo" (SVSQ/HQ khóa 22 chớ bộ. . ?!@#); lúc đó LĐ Đinh quang Tiến làm Đại Diện Khóa Sinh của Hải Quân.

Hôm đó trời nắng chang chang, vị HLV (Huấn luyện viên) Thượng Sĩ Thường Vụ tên là Rót (?) mà bên hải quân gọi là ông Quản hay đúng hơn là ông Quản Nội Trưởng, tập họp các anh em chúng ta lại và giảng đạo, tuyên bố: "*Tôi cho các anh biết rằng. . .các anh bước vô đây. . .thì tất cả đều là tân khóa sinh như nhau. Các anh có biết rằng. . .sau khi tốt nghiệp trường này ra. . .các anh. . .mang cấp bậc. . .giờ không?*". .(vài giây im lặng trôi qua). Không ai trả lời, tất cả đứng yên trong tư thế thao diễn nghỉ, lúc đó trong đầu đầy máu kiêu hùng hăng say của tuổi trẻ của mỗi đứa có một câu trả lời riêng.

Vị HLV Thượng Sĩ Rót gắp giọng tiếp: "*Ra khỏi đây, cấp bậc cao nhất của các anh là. . .BINH NHÌ mà thôi. Trường này là trường đào tạo binh nhì. . .các anh có biết không?. . .giờ đây các anh chỉ mới là binh ba mà thôi. . .* (nhấn mạnh với giọng hàn học). *Các anh nghe rõ chưa?. . .Rõ!. . .Các anh không có lý do gì để chống đối*

không đi thụt cầu tiêu cả. Ai sẽ làm cho các anh?" rồi bài giảng đi vào vân vân và vân vân. Thế là tan hàng! Cố gắng! thi hành nhiệm vụ của "phi hành gia" là đi thụt. . ."phi thuyền Appollo."

Tốt nghiệp trường "binh nhì" Quang Trung trở về TTTT/Bạch Đằng II, lúc này đã biết tin chính thức, rồi sẽ. . ."được" đưa lên học ở Thủ Đức; lúc đó trong lòng tôi bất mãn vô cùng và chắc là các bạn cùng khóa lúc đó cũng đồng ý nghĩ như tôi?

Do đó, tôi và một số bạn cũng khá đông mà hiện nay tôi chỉ còn nhớ được một số tên mà thôi như *Bùi Đức Ly, Đinh quang Tiến, Võ Văn Màng, Bùi Kế Diễn, Trần Hùng Cận, Dương Hữu Lễ, Lê Văn Sáu, Vũ Văn Phương, Nguyễn Đại Thành*. . .chẳng bị làm đơn "khiếu nại" lên Bộ Tư Lệnh Hải Quân. Nhưng Sĩ quan liên lạc giữa BTL/HQ với khóa mình lúc đó là Trung úy Trang đã quá sơ hãi, chẳng những không chấp thuận chuyển đơn lên BTL/HQ mà còn hù chúng tôi nữa.

Từ những bức túc, căm hờn, và bất mãn đó, để "xì" bớt những ấm ức trong lòng nên một hôm đi "phép" chiều thứ bảy (mà mình vẫn thích gọi là đi bờ) nhóm bạn cùng khóa như đã kể tên ở trên và tôi "ĐẾ" ra **HAI CHỮ LƯU ĐÀY**. Rồi rủ nhau đi khắc bảng tên.

Với hai chữ Lưu Đày đặt trước họ và tên; mạnh dứa nào dứa nấy mặc sức mà "phǎng" (fancy) vì đâu có "được" ra Nha

Trang thì làm đếch gì sợ bị quay huấn nhục (brimade) của khóa 19 hay khóa 20. Đứa thì mua cầu vai Alpha mà phải hiệu Thích Phú mới được, đứa thì chơi luôn Alpha Omega rồi hẹn nhau đồng loạt mặc tiểu lể với bảng tên LĐ, hay KLĐ, hay Khóa LĐ, hoặc Lưu Đàm Nguyễn văn A. . .(họ và tên) chẳng hạn. Rồi cứ thế mà đèo nhau trên đủ loại xe gắn máy nghêu nghéo trên đường phố Sài Gòn.

Và nhất là đến nhà em để tâm sự . . . từ xa anh về phép, 24 giờ dành. . . cho em tất cả em ơi! . . . để khoe cái cầu vai Alpha vàng chói (hoặc Alpha Omega tùy sở thích). Với hai chữ Lưu Đàm làm cho các em "théc méc", rồi lại có dịp tán hươu tán vượn khoác lác. . . với biển cả anh là. . . người hùng. . ."lã lượt sắp mắc cạn". Dù rằng anh chỉ mới vừa hùng. . . hực ra khỏi lò Quang Trung - "Binh Nhì thật Appollo".

Lúc đó SVSQ/HQ/Nha Trang về phép đặc biệt ở Sài Gòn, khóa 19 mới được đeo Alpha (Alpha Omega?), còn khóa 20 thì mang cầu vai đen mà thôi nên khi gặp chúng ta với cầu vai vàng chói đậm ra rết quá chào tuổi luốt (số trời đã định chẳng? sau này chúng ta lại tốt nghiệp SQHQ thâm niên hơn khóa 20).

Lên Thủ Đức chúng ta vẫn tiếp tục "đi bờ" như thế và mỗi cuối tuần trở vô trại, chúng ta có nhiều đề tài "tréo cẳng ngỗng" kể cho nhau nghe; với

những mẩu chuyện cười thỏa thích, cười ra nước mắt mà nguyên do cũng từ hai chữ LĐ trên bảng tên cộng với cái Alpha trên cầu vai, "bất hủ vô tiền khoáng hậu" của SVSQ/HQ/LĐ mà ra.

Ban đầu chúng ta cứ nghĩ rằng chỉ có khóa chúng ta "bị" dày gửi học Thủ Đức, nào ngờ sau đó tiếp theo nhiều khóa nữa, nên có những bạn chậm chân bèn tự khắc thêm danh hiệu mới nữa là "Khóa Lưu Đàm I" như LĐ I hay KLĐ I. . . rồi họ và tên.

Không ngờ mãi đến 25 năm sau, thật bất ngờ, không còn chữ nào đủ để diễn tả cái tâm trạng nửa bùi ngùi, nửa vui xen lẫn chút cảm động và đầy xúc động của tôi. Tôi lại có dịp được hưởng sự tự do và được cơ hội để kêu lên, tự xưng một lần nữa, hai chữ Lưu Đàm thật là thầm thía đó với các bạn, các chiến hữu của tôi, những người bạn đã từng vui buồn, giận hờn, sống chết với nhau.

Hai chữ Lưu Đàm thật nhiều ý nghĩa đối với chúng ta, dù ngày nay nó chỉ còn là kỷ niệm chứ không còn là những ấm áp, tức tối và bất mãn như năm xưa.

Nhờ hai chữ Lưu Đàm mà ngày nay, chúng ta đã thành lập "hội ái hữu cựu sĩ quan hải quân các khóa lưu đày" một cái tên làm khó chịu cho người nghe nhưng lại rất êm tai cho các hội viên. Và đó cũng là điểm để hội ngộ, để thương nhau vì có đồng một tụ điểm;

cho dù thỉnh thoảng có dị "mộng" nhưng cuối cùng vẫn đồng "sàng".

Tổ chức chúng ta có một đặc thù riêng biệt của các thành viên và mang một sắc thái sinh hoạt rất là đặc biệt, mà tôi nghĩ rằng không thể có một hội đoàn nào ở Hoa Kỳ giống được: Đó là những kỷ niệm thăm thiết đã dính liền với cuộc đời của các bạn cũng như của chính tôi. Và tôi sẽ không bao giờ quên được hai chữ Lưu Đàm.

Những lời tâm sự của tôi hôm nay hy vọng hâm nóng lại những kỷ niệm xa xưa vang bóng một thời của các bạn. Với thể xác chịu đựng nhọc nhằn trải qua 6 năm trong ngục tù "cải tạo" của Cộng Sản và cộng thêm vài năm của những lần vượt biển bị bắt, nay tôi đến Mỹ với hoàn cảnh một vợ và ba con; tinh thần còn đang bõ ngõ nhưng đã cố moi ký ức để kể lại. Nếu có phần nào sai hay thiếu sót mong các bạn sửa chữa và bổ túc. Nhân tiện đây, vợ chồng tôi và các cháu xin ngỏ lời tri ân những bạn hữu đã tận tình giúp đỡ chúng tôi trong mọi hoàn cảnh, và thân chúc các bạn cùng gia đình thật nhiều sức khỏe, hạnh phúc và mọi việc tốt đẹp. Hẹn có dịp gặp lại tất cả các bạn khi hoàn cảnh thuận tiện.

**LĐ Phạm thái Hoàng
và gia đình.**

Lưu Đày Ái

Giờ này bảy lăm

Giờ này bảy lăm ai sống đời đời,
còn ai chết thì vật vào ván Quốc,
người lớn vỗ ngực nhanh chân chạy trước,
bỏ lại dân đang cố bám hụt hơi.

Kẻ cẩu tự phong ông này ông nọ,
giặc đến nhà mang gấm vóc ra cho,
sao không nghĩ Cha Ông gầy công khó,
mà đang tẩm đánh vỡ Cơ Đỗ.

Giờ này bảy lăm anh hùng mện đản,
không chạy không hàng, lịch sử ghi danh,
viên đạn cuối cùng với nụ cười ngạo mạn,
người Linh Tông Hào Hỉ Quốc Võng Thần.

Giờ này bảy lăm Cơ đầu sao không phất!
ôm vào người thân phận kẻ lưu vong,
mắt mờ to nhung uất nghẹn trong lòng,
môi mấp máy Quốc Cả còn hay mất.

Giờ này bảy lăm Sài Gòn đổi chủ,
thành phố mất tên chỉ còn quá khứ,
phố vẫn còn đây nhưng giống lạ trên đường,
người thân cải tạo người quen viễn xứ.

Giờ này bảy lăm trên đường vượt biển,
muỗi người thì chết bảy cùn ba,
may mắn lăm hai người thoát được,
một điên khùng với một bóng ma.

Cửa tự do chỉ rộng lối lên trời,
còn dưới đất vây quanh bằng dây kẽm,
tình nhân loại đắm thuyền chôn tập thể,
chân lý con người thả nổi biển khơi.

Trại tỵ nạn thuyền nhân mòn mỏi đợi,
ngày lại ngày thế giới cạn tình thương,
đây đất hứa thay vùng kinh tế mới,
hay lao tù đợi sẵn kẻ hồi hương!

**Làm tại đất xứ Cờ Hoa, nơi nhân phẩm đàn ông
bị chà đạp; mảnh đất của các bà lên...cân.**

**Kính gửi quý Bà Chủ Tịt, Phó Chủ Tịt, cùng các
Bà Cố Vấn ranh rự Golden Lion Club.**

 gười xưa các cụ có nói rằng: "Múa dzìu qua mắt thợ", bởi vì đây là tác phẩm đầu tay của nhà cháu, như đứa con cưng tự. Mặc dù chỉ là một lá thư viết ra để nói lên cõi lòng ấm ức của mình nói riêng và của những thằng đàn ông bất hạnh trên đời này nói chung.

Sở dĩ "Không có lửa làm thao có khói" là do cuốn Tập san Lưu Đày số 13 mà ra cả. Các chị chẳng những đã tôn nàng tôn nữ Loretta lên làm sư phụ mà còn chỉ bảo lẫn nhau làm sao nếu đã cắt cái của nợ đó đi thì làm sao cho nó "never return". Viết đến đây mà trong lòng phát ớn lạnh, thà các chị chỉ bảo lẫn nhau làm sao giết được người trong mộng thì không nói làm gì, đây lại xúm nhau lại góp idea làm thịt cái của ấy thì giết chúng tôi đi còn sướng hơn. Trách các chị thì không đúng vì không dám đựng túi hội vĩ đại to lớn của các chị. Xin mạn phép dùng kiểu Tam Quốc Diễn Nghĩa để coi các chị muốn nhǎn nhủ gì chúng tôi đây, đồng thời nhắc nhở lại

Tam Tòng Tứ Đức ấy mà).

Điều thứ nhất: Tôn em Loretta làm Sư phụ các chị quá sai lầm, "big mistake". Tại vì em ấy chẳng có tí gì để phải ca tụng, em ấy thuộc loại giận cá chém thớt, thiếu suy nghĩ, chỉ đáng xách dép cho các chị - những Hoạn Thư chính cống bà lang trọc. Trở lại em Loretta, cái đẹp của em không so bằng với thằng chồng Bobby đẹp trai thì hay ghen là phải. Nó đẹp nên nó hay bay nhảy đi nhậu nhẹt, nó say sưa bò về đến nhà thì để cho nghỉ ngơi đi, chờ đến sáng khuyên răn; đây lại kiếm chuyện nên mới bị nó bịch (hành động này chúng tôi cũng lên án là vũ phu chứ không về hùa đâu).

Sau đó chắc có màn đóng thuế không đầy đủ, vừa bị bịch lại bị đóng thuế thiếu nên trong lúc giận cá chém thớt, đại mất khôn, nên em đã đi đường gươm Tịch Tà Kiếm Phổ lên anh chồng. Sau đó lái xe đi, trên một khúc đường đã quăng đi cái ấy. Cơ gió lạnh chắc đã làm em tỉnh hồn nên lúc bị cảnh sát chặn lại đã thú nhận và còn chỉ bảo chỗ đã quăng đi cái của

nợ ấy. Thủ hỏi lúc buổi tối lái xe, quăng vứt đi thì làm sao biết được chỗ nào, chắc lúc đó cũng một phần nào đã tinh tâm trí lại rồi (chắc lúc cơm lành canh ngọt, cái đó cũng thuộc loại tốt. Đây đâu phải là lần đầu em bị thằng chồng vũ phu đánh, chứ gặp phải tôi là kêu cảnh sát còng đầu từ lâu rồi). Hối hận và tiếc thương nên mới thú tội, chứ nếu không nói, không chỉ, thì làm sao cảnh sát biết và tìm thấy được để mang vô nhà thương "re-install" cho anh Bob chết tiệt kia. Nếu gặp phải các chị thì có cỡ mười Hoa Đà tái thế cũng bó tay chịu trận. Cho nên nhà cháu thấy điều này là các chị quá nhún nhường, giả mù sa mưa, lấy vải thưa che mắt thánh.

Một mũi tên bắn rụng hai con chim (ối giờ!) một là vừa hăm he mấy ông coi chừng, hai là ca tụng người nhưng chính là ca tụng ta đây.

Điều thứ hai: Tỉ dụ chúng tôi ăn chơi như anh chàng mất chim kia (bịch vợ thì no-way, bố bảo cũng không dám), chúng tôi dám cá bi nhiêu cũng cá, là các chị sẽ không làm như rúal!. Tại sao? Tại vì các chị không muốn mang tiếng là vong ơn bội nghĩa, nói theo người miền Bắc là ăn cháo đá bát hoặc trong Nam là qua cầu rút ván. Mấy chả ăn chơi là tội của mấy chả, bà quay bà vật bà lấy check control cho chừa thói, chứ cái của ấy, nó có nàm gì nên tội tình. Nhờ nó mà mấy chả đã từng rủ rỉ khe khẽ hát

bên tai: "Đưa em đi nhẹ nhàng vào đời, băng..."

Tình tú hơn là trong family room, hai vợ chồng sau bữa cơm tối, nàng ngồi trên salon, chàng đứng cầm cái micro đang cố làm vài bài karaoké bản "Ngày đó". Mắt long lanh, nụ cười đều nhau, nàng đang đỏ mặt, tay phải nắm chặt cái micro nhưng tay trái cứ vuốt lấy vuốt để cái đầu tròn. Chàng cất tiếng âm vang:

"*Ngày đó trên chiếc giường ta ấy nhau. . . Một ấy muôn đời ta có đôi. . . . Cầm nhẹ nhè anh đưa em vào đời. . . . Và từ đó như chiếc tàu buông neo. . . .*"

Xin hỏi như thế các chị còn lòng dạ nào cắt, xay sinh tố hoặc là giật cầu.

Cắt xén đây có chăng chỉ là một phen thấu cát, tẩy bụi mà hù tẩy xì cho các ông khôn hồn cơm nhà, l. . . vợ, gạo chợ nước sông là vừa.

Điều thứ ba: Trứng phượng hoàng dù nó có bị trát bùn đen đến khi nó nở cũng là phượng hoàng con, còn trứng con quạ đen dù nó có sơn son thếp dzàng nở ra cũng là quạ đen. Nói phẹt ra các chị lúc chưa lên xe huê đã như là những con phượng hoàng kia, đến khi vớ được chúng tôi thì ngày cưới cũng là ngày đăng quang lên ngôi báu của các chị, rặn ra được mấy thằng nhóc coi như complete đỉnh lên. . . cân của các chị còn gì nữa.

Ai cũng hiểu mỗi nhà của những Lưu Đài và Băng Hữu là

mỗi sơn lâm mà các chị hùng cứ làm chúa tể. Làm xếp LĐ và BH chưa đủ nay các chị lại còn xúm vào nhau lập Hội Sư Tử Vàng (THE GOLDEN LION CLUB); ý các chị lúc rầy là chồng con chắc sẽ gồng nội công, sẽ hống lên như là Tạ Tốn thì phải; ôi giờ ơi! Chắc chúng tôi thọ hống có lâu. Nhìn lại những bạn hữu Lưu Đài thằng nào cũng rứa, râu nào râu nấy cup xuống trông mà thấy thảm.

Mấy tháng trước giăng buồm lên phía Bắc Cali sau khi được bà xã ký sự vụ lệnh (hàng gửi đi sửa mấy cái máy hư, chứ còn khuya mới đi được mình ên), ghé nhà Thành Voi. Sau khi hai thằng cua gần hết chai bốn chữ, ngồi than thở về tài thống trị của bà xã, Thành Voi lắc đầu chê trách:

- "Chán chúng mày quá, một lũ sợ vợ!".

Mình cũng hơi quê, nhưng cũng cố hỏi:

- "Vậy là mày ngon lành hơn chúng tao?"

Nó hùng hổ:

- "Chứ còn gì nữa! Ở nhà này con vợ tao làm gì thì làm, nó mà không có câu nói quyết định cuối cùng của tao thì súc mày dám làm!"

Đang ngà ngà say mà mình muốn nhổm dậy ôm chầm lấy nó, ít ra cũng tìm được một thằng, cũng như Lưu Bị đi tìm quân sư mà vớ được Khổng Minh. Mình vội hỏi:

- "Mà mày nói sao? thì chị ấy mới dám làm?"

- "Yes Mam! Whatever you said".

Đúng là thằng Bắc kỳ sở lá, cũng là cá mè một lúa - scary wife!

Gia tài LĐ chúng tôi chỉ còn có duy nhất là cu Thiện sống cuộc đời độc thân, tự do bay nhảy, được hai con đào già chị Năm với chị Mười cưng chiều muốn gì được nấy (còn cu Nhã ở Canada nữa!). Thế mà cũng dành gạt nước mắt bước lên xe hoa về nhà vợ tháng tám này. Chắc là thằng này muốn chung xuồng với anh em đây? Nghe anh em than thở chắc đâm ra théc méc muốn tìm hiểu cái thú đau thương đây mà! Tự do không muốn lại muốn căn nhà tù bọc nhung. Good Luck man! Welcome to the men's club.

Viết đến đây nghĩ cũng tạm đủ kéo con vợ nó đọc được nó đoán ra thì chết em.

Nói quanh không bắn nói toẹt ra, kỳ họp tại thành phố Sa Vัง Nàng chúc các LĐ và băng Hữu cùng gia quyến "Have a good time". Các chị gấp gõ hàn huyên chỉ bảo lắn nhau nấu những món ăn ngon cho ông xã hài lòng, No more talk about CUT, OK.

Chúc các thằng LĐ mong lấy lại phong độ ngày nào.

Hy vọng kỳ tới tại Houston kẻ hèn này mới rám rắp gia đình đi họp mặt.

Viết tại Nam Cali.
Hoàng tử Lừa.

Sự hy sinh của một con người

Lời người dịch: Không ai có thể nghĩ rằng Tư Lệnh Hải Quân với hàng chục ngàn binh sĩ và tàu chiến dưới quyền lại bị "kết" lại sau ngày 30 tháng 4 năm 1975, ngày Cộng Sản Việt Nam chiếm được miền Nam Việt Nam. Vào thời điểm lúc đó có tin đồn Tướng Trần văn Chơn chọn ở lại, vì được mời tham chính trong chính phủ Hòa Hợp Giải Dân Tộc. Hay một chính quyền Trung Lập kiểu Pháp đề nghị? Để hiểu lý do tại sao xin mời các bạn đọc bài phỏng vấn sau đây của James G. Zumwalt với cựu Đô Đốc Trần văn Chơn Tư Lệnh Hải Quân Việt Nam, bài này được đăng tải trong Parade Magazine, phụ bản của nhật báo Washington Post, số chủ nhật ngày 9-10-1994.

Đào Hải

Nhìn cảnh huống bên ngoài lòng tôi buồn se thắt," cựu Đô Đốc Trần văn Chơn - 74 tuổi - của Hải Quân Việt Nam đã phát biểu như trên. "Sau cùng tôi đã thức tỉnh với thực tại là tôi đang chứng kiến những giờ phút tự do cuối cùng của xứ sở". Ông đang nhớ lại những ngày cuối cùng của tháng tư năm 1975, khi những đơn vị của Việt cộng đã tiến đến cửa ngõ Sài Gòn và chờ đợi người Mỹ cuối cùng di tản. Trong cảnh hỗn loạn tột cùng khắp mọi nơi, hàng ngàn người Việt Nam đã tràn ngập phi trường, bến tàu và tòa đại sứ Hoa Kỳ để tìm phương tiện chạy ra ngoại quốc.

Vài ngày trước đó, ông

**Ông sắp sửa
ra đi khỏi
Việt Nam
với vợ, con
và cha mẹ
già, nhưng
vào phút
cuối, một xúc
động mạnh
đã làm ông
dừng lại.**

Cựu Đô Đốc Trần văn Chơn và Phu Nhân - 9/94

Chơn đã được tòa đại sứ Hoa Kỳ thông báo là những người bạn Mỹ ở thủ đô Hoa Thịnh Đốn sắp đặt cho ông cùng vợ là bà Lâm

thị Loan, với 10 người con và cha mẹ già di tản ra khỏi Việt Nam. Gần tới giờ di tản, ông Chơn tập họp đầy đủ vợ và các

con của ông, tuổi từ 7 đến 29; mẹ ông là bà Lê thị Đỗ và cha là ông Trần văn Núi ở Vũng Tàu (cách Sài Gòn 45 dặm) cũng có mặt với gia đình ông lúc đó. Ông giải thích cho mọi người biết là phải ra đi khỏi Việt Nam. Cha ông Chơn không nói một lời nào, nhưng ông đã nhìn thấy đôi mắt đẫm lệ của cha.

Ông Chơn hiểu nỗi đau khổ của cha. Vì Vũng Tàu là nơi sinh đẻ của cha ông, là nơi chôn cất tổ tiên. Nay giờ trong tuổi xế chiều, cha ông lại phải dời bỏ vùng đất mà từ nhỏ tới lớn sống ở đó. Ông Chơn nghĩ rằng với thời gian cha ông sẽ chấp nhận số phận. Tuy nhiên, trong lúc mọi người sẵn sàng ra đi, cha ông lại rút đi vào im lặng.

Sau cùng ông nhận được cú điện thoại gọi ra đi, ông Chơn đã tập họp mọi người trong gia đình lại. Nhưng khi nhìn thấy cha già quá đau khổ vì phải ra đi, ông Chơn không còn do dự nữa, ông biết ông phải làm gì trong lúc này.

"Tất cả mọi người trong gia đình chú ý, chúng ta sẽ không ra đi nữa!". Quyết định ở lại của ông Chơn đã làm mọi người im lặng, ông Chơn quay lại nhìn cha.

Vài ngày sau đó là ngày 30 tháng tư năm 1975 với sự di tản của Hoa Kỳ hoàn tất, đoàn

quân "chiến thắng" của Cộng Sản đã diễn hành vào Sài Gòn.

Tất cả cựu quân nhân và quân nhân tại ngũ thuộc Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa phải ra trình diện Cộng sản. Ba người con trai của ông Chơn - Trực, Trung và Chánh - cũng phục vụ trong quân đội. Trực đã trốn thoát bằng tàu vào lúc Sài Gòn thất thủ. Hai người con trai còn lại và ông Chơn không chịu ra trình diện và đã trốn tránh sự lùng bắt của Cộng sản nhiều tuần lễ sau đó, với ý định tổ chức lực lượng kháng chiến. Tuy nhiên sự sụp đổ nhanh chóng của chính phủ Việt Nam Cộng Hòa đã làm những cố gắng của họ không thành tựu. Ba người (ông Chơn và hai con trai) đã trở thành những kẻ sống ngoài vòng pháp luật trong chính quốc gia mình.

Nhận thấy nếu tiếp tục trốn tránh sự truy lùng của Cộng sản sẽ làm nguy hại đến một số người khác đang che chở cho mình, ông Chơn quyết định tự nạp mình. Trước khi ra trình diện, ông Chơn đã trở về Vũng Tàu gặp cha mẹ già, vì ông biết đây có lẽ là lần cuối ông gặp mặt cha mẹ.

Trở lại thành phố Sài Gòn, ông Chơn chào từ biệt gia đình. Ông bảo con trai ông là Trung đưa ông đến trạm trình diện. Qua mặt bọn lính gác

đang lơ là, ông ôm con giã từ lần cuối. Vài ngày sau đó Trung và Chánh cũng theo gương cha nạp mình cho Cộng sản.

Ba cha con bị đưa vào các trại tù khác nhau. Trên lý thuyết Cộng sản họ "được học tập cải tạo vì đầu óc của họ bị tiêm nhiễm theo đế quốc Mỹ". Nhưng những thành quả của học tập cải tạo chỉ là những ngày dài lao động khổ sai và những bài thuyết giảng giáo điều Cộng sản lúc đêm về.

Chưa bao giờ được đưa ra xét xử trước tòa án, ông Chơn và các con, cũng như hàng trăm ngàn tù cải tạo khác, không biết sẽ bị giam giữ thời gian bao lâu. Điều này cho thấy tính chất vô nhân đạo nhất trong thời gian bị giam cầm của họ. Sau ba năm đột nhiên Trung được thả; Chánh bị tù bảy năm. Còn Đô Đốc Chơn bị giam giữ tới 12 năm sau mới được thả tự do - vào ngày 2 tháng 9 năm 1987 - phần lớn là nhờ sự can thiệp của các bạn bè người Hoa Kỳ với chính quyền Cộng Sản Việt Nam.

Từ trại tù ở miền Bắc, ông Chơn lên xe lửa trở lại Sài Gòn để gặp lại gia đình và bạn bè. Mọi người những tưởng sẽ gặp lại một người đàn ông, tiêu tụy từ thể xác đến tinh thần vì khổ sở của tù đày và thiếu

thuốc thang khi đau ốm. Nhưng mọi người ngạc nhiên thấy ông Chơn, với đôi vai mở rộng, khuôn mặt trẻ trung được lồng trong mái tóc trắng bạc. Và đôi mắt ông vẫn tinh anh sáng ngời.

Ông Chơn chợt nhận ra tại sao chỉ có ba người con ra đón ông? Cũng như Trực, sáu người con khác đã trốn đi khỏi xứ băng tàu hay băng đường bộ.

"Cha mẹ đâu ?" ông Chơn hỏi vợ, vì xúc động và nghẹn lời, bà quay qua nhìn người em trai của ông Chơn, "Mẹ đã chết sau hai năm anh bị đi tù," em trai ông Chơn chậm rãi nói. "Còn cha thì chết hai năm sau mẹ."

Mặc dầu ông Chơn đã nghĩ như vậy, nhưng tin cha mẹ mất đã làm cho ông đau đớn vô cùng. Ông tự an ủi rằng khi lìa đời cha mẹ ông có lẽ đã hiểu được lòng hiếu thảo và sự hy sinh trọn vẹn của ông cho cha mẹ.

Ông Chơn đã bị dǎn vặt trong lòng. Mặc dù cha mẹ ông đã được sống trọn vẹn cho tới ngày mất, nhưng quyết định giữ gia đình lại ở lại của ông có đáng hay không? Đối với ông, quyết định đó vẫn đúng. "Đù

ngay bây giờ tôi vẫn quyết định như vậy," ông Chơn giải thích thêm, "cha mẹ tôi dù có sống thêm được bao lâu tôi không cần biết - ngay cả cha mẹ tôi chỉ sống thêm được vài tuần hay vài tháng - tôi đã quyết định ở lại để tránh cho cha mẹ tôi khỏi bị khổ tâm khi phải xa quê hương vĩnh viễn. Niềm vui của cha mẹ tôi mới là điều quan trọng nhất của cuộc đời tôi."

Trong việc chọn lựa ở lại, ông Chơn đã nghĩ để cha mẹ ông được yên lòng. Nhưng cuối cùng, cha ông đã không được như vậy. Một người bạn của ông Chơn đã tiết lộ rằng sự hy sinh và khổ cực tù đày của ông Chơn đã làm cha ông cảm thấy có lỗi và đau khổ cho tới ngày qua đời. Bạn ông Chơn tin rằng đó cũng là nguyên nhân làm cha ông Chơn mất sớm.

"Khi tôi biết được cha tôi đã quá khổ đau vào những ngày cuối của cuộc đời vì tôi. Tôi đã không thể ngăn được dòng lệ. Và tôi nhận thấy rằng không có hành động nào của tôi đã làm có thể so sánh được với tình thương vô bờ bến mà cha tôi đã dành cho tôi. Người xưa có câu: "có nuôi con, mới biết thương Cha Mẹ" điều này tôi nghĩ thật đúng."

Phải chờ đến gần năm năm sau khi ra tù ông Chơn mới có thể ra đi. Ngày 9 tháng 12 năm 1991, sau 17 năm mất miền Nam chuyến bay đầu tiên bay thẳng từ thành phố Sài Gòn đến Hoa Kỳ đã đưa cựu Đô Đốc Chơn, cùng vợ và người con gái út tới San Francisco.

Hiện tại ông Chơn sinh sống tại San Jose với vợ, cùng hai người con trai và hai người con gái. Bốn người con khác cũng sinh sống trong tiểu bang California; còn hai người con đã lập gia đình chọn ở lại Việt Nam. Dù là 1975 hay bây giờ, ông Chơn vẫn tin tưởng rằng trách nhiệm và bổn phận của một cá nhân ở đời, trước nhất vẫn là việc đối xử với cha mẹ. Vì lý do đó, những con cái của ông mặc dầu đã phải trải qua bao khổ cực, nhưng không bao giờ thắc mắc quyết định ở lại của ông khi trước. Ông Chơn cho rằng: "Trong bất cứ một nền văn hóa nào, con cái luôn luôn được dạy phải thương yêu và kính trọng cha mẹ. Đó là trách nhiệm đạo đức lớn lao mà con người phải làm."

James G. Zumwalt / Đào Hải

Chúc mừng

Nhận được thiệp hồng của
LD Trần ngọc Sơn và Phu nhân
báo tin Lễ Thành Hôn của Thủ Nam:

Trần ngọc Sơn

Sánh duyên cùng

Maria Lê thị Nam Phương

Hôn lễ được cử hành ngày 22 tháng 10 năm 1995
(nhằm ngày 28 tháng 8 năm Ất Hợi)
tại Suisun - California

Xin chân thành chúc mừng hai họ Trần & Lê
và mến chúc hai cháu Ngọc Sơn & Nam Phương

Trăm năm hạnh phúc

HỘI ÁI HỮU CỰU SĨ QUAN HẢI QUÂN CÁC KHÓA LƯU ĐÀY

Báo cáo tài chánh

- Còn lại lần trước: 2261.63\$ (15-5-95)
- Thu: 860.00\$
- Chi: 972.84\$

Thu:

- Lê duy Hà: 60.00\$
- Liêu Hầu: 50.00\$
- Phạm văn Luyện: 30.00\$
- Nguyễn văn Môn: 60.00\$
- Trần ứng Nguyện: 120.00\$
- Phạm phú Quới: 60.00\$
- Trà trung Sanh: 60.00\$
- Lê văn Sáu: 100.00\$
- Thiều quang Tài: 60.00\$
- Ngô hữu Tân: 60.00\$
- Nguyễn Thanh: 100.00\$
- Nguyễn đình Trực: 100.00\$

Cộng: 860.00\$

Chi:

- Trợ giúp LĐ Phạm thái Hoàng: 100.00\$
- Trợ giúp LĐ Trương văn Vũ: 100.00\$
- Chi phí in bản tin tháng 7/95: 57.48\$
- Chi phí gởi bản tin tháng 7/95: 144.36\$
- Chi phí chụp hình các chiến hạm: 258.00\$
- Chi phí thực hiện khung hình: 238.00\$
- Chi phí chụp lại hình để triển lãm: 75.00\$

Cộng: 972.84\$

Tính đến ngày 1-11-1995, quỹ còn lại:

2148.79\$

Danh sách các bạn “chưa” đóng tiền niên liêm

- Đào từ Anh	- Nguyễn lê Hình	- Trần ngọc Mỹ	- Lê chiến Thắng
- Trương văn Anh	- Phạm văn hoàng	- Dương tâm Nhã	- Phó thái Thiêm
- Hồ Bền	- Phạm văn Hồng	- Nghiêm văn Nhịn	- Nguyễn đắc Thiện
- Trần văn Công	- Nguyễn văn Khang	- Trần ngọc On	- Hoàng đình Tiến
- Nguyễn văn Định	- Phạm viết Khiết	- Lê đức Phẩm	- Phan văn tiếp
- Nguyễn văn Đồng	- Trần Kiều	- Lâm hữu Phước	- Nguyễn văn Trường
- Lai hải Đường	- Dương hữu Lễ	- Vũ văn Phương	- Huỳnh quốc Tuấn
- Đào Hải	- Lưu văn Lễ	- Trần Quân	- Giang hữu Tuyên
- Nguyễn long Hải	- Huỳnh hữu Lộc	- Nguyễn vinh Quang	- Nguyễn văn Võ
- Lê chí Hân	- Nguyễn tấn Luật	- Bùi thành Róc	- Võ trường Xuân
- Nguyễn lê Hạnh	- Nguyễn đức Luỹ	- Lê hồng Sơn	
- Nguyễn văn Hiếu	- Lê tiết Minh	- Nguyễn duy Tân	

Theo sự yêu cầu của các bạn: Số sau tà sạn sẽ lập danh sách các bạn “THIẾU” tiền niên liêm, và số sau nữa sẽ là danh sách các bạn “QUÊN” (quít) tiền niên liêm.

Như thông lệ của ba lần họp mặt trước tại Falls Church, Virginia; Santa Ana, California; và Seattle, Washington State, vào ngày thứ sáu (Aug. 4, 1995) hay trước đó vài hôm đã có vài gia đình tà tà đến Savannah, Georgia như gia đình LĐ Trần Ứng Nguyên (khóa 4/69 thay vì sự nhầm lẫn trước đây TSLĐ gọi bạn thuộc khóa 5/69), Nguyễn Minh Phát, ...; đa số các gia đình Lưu Đày đến vào ngày thứ bảy (Aug. 5, 1995). Một số chiến hữu và gia đình cố gắng bằng mọi giá sắp xếp công việc tại sở làm rồi cũng cập cầu "S" (Savannah) vào ngày chủ nhật (Aug. 6, 1995 - ngày trọng đại của cuộc họp mặt) như gia đình LĐ Hoàng đình Tiến, ...

Suốt một tuần trước đó, tại thị trấn Sa Vắng Nàng bầu trời đầy mây đen che phủ vì ảnh hưởng của trận bão Emy đi ngang qua tiểu bang Florida (hú hồn cho Trần xuân Tin bị sét đánh vô nhà nhưng chỉ thiệt hại nhẹ dàn Karaoké và các bạn đến bằng phi cơ đỡ hồi hộp vì có đáp được hay không?); nhưng, đến tuần lễ họp mặt vào ngày thứ bảy - tiền họp mặt - thì trời nắng tốt, bầu trời trong vắt một màu xanh, tuyệt đẹp tưởng chừng như ngày nào đang đứng trên boong tàu trong

chuyến hải hành gặp những hôm biển êm gió lặng bầu trời xanh thẳm để nhớ lại câu: *Trên là TRỜI, Dưới là NƯỚC, Giữa là TA.*

Vào lúc giờ G=19:00H và ngày D=Aug. 5, 95 thứ bảy, tất

cả mọi gia đình rời tuyến xuất phát tại khách sạn Econolodge lũ lượt kéo nhau đến tư gia của LĐ TXTin như chương trình đã ấn định. Tới nơi thấy tinh hình yên lặng. . . hỏi ra mới biết rằng Ông Xếp thì đang đi bốc. . . bạn

Tạp ghi

Họp mặt lần 4 - tại Savannah, Georgia

bè mới đến chuyến phi cơ cuối, đang đợi ở phi trường Savannah, Bà Xếp thì đang luộc. . .tôm bạc thẻ (mua đàng hoàng chớ không có chyện ghe "xin" như các bạn từng làm nhiệm sở xét ghe dả cào ngày nào) để đai khách phương xa đến Trần gia trang. . .mà "Tin trại chủ thì lại Sa Vǎng Nhà". Còn ban tạp dịch thì đang đi mua thêm cua, nghêu, sò và tôm, vì tàu đánh tôm mới về bến và gọi lên đó lấy hàng, nên bàn ghế còn đang đứng theo thế "một hàng dọc nhìn trước thằng" trong góc nhà.

Anh em lâu ngày gặp lại nhau tay bắt mặt mừng nhưng cũng không quên phụ giúp những người em của Tin (em ruột lẫn em rể và em dâu) bày binh bố trận để khao quân, làm tôi tưởng tượng đến truyện lịch sử ông Đinh bộ Lĩnh thuở nhỏ mổ trâu của ông chú làm tiệc liên hoan sau khi lấy cờ lau tập trận và chiến thắng, chắc cũng vui như vậy.

Đặc biệt lần họp mặt kỳ 4 này có sự hiện diện của ba chiến hữu mới được định cư tại Hoa Kỳ theo diện H.O, trong đó có hai chiến hữu đều là khóa 6/69 Thủ Đức và đều là Người Nhái, đó là Lê phước Lâm, Florida (định cư được 2 năm rưỡi) và Lê chí Công, Nebraska (định cư được 1 năm), tuy cả

hai cùng họ Lê nhưng lại là bà con rất xa một đẳng thuộc dòng dõi Lê đại Hành còn đẳng khác thuộc Lê ngoại Triều. Và một chiến hữu Toản khoá 9 OCS mới định cư tại Savannah được vài tháng cũng theo diện H.O.

Tiệc mừng gặp nhau bắt đầu thật là xôm tụ ngay từ nồi tôm đầu tiên vừa chín tới, tôm tươi ngọt lịm rất khoái khẩu. Các phu nhân hội Golden Lion cười vui như pháo Tết, các cô các chú Lưu Đày teenagers thì mặc cổ chỉ đứng xa xa "đá mắt, đá đèn, ra cờ hiệu Nato. . .", còn các phu quân hè nhau phân việc cho ngày họp mặt chánh vào hôm sau, và sau đó thì ồn ào, dzô! dzô! với cái bụng của các quan lớn thoát trông như các ông Địa đang cầm quạt "Budweiser" múa lân; tiếng khui nắp bia nổ dòn như pháo Tết. . .xì.

Nội tôm thứ. . .mười mấy (không nhớ nổi) vừa hết thì tiệc cũng vừa tàn, mọi người trở về "barrack" EconoLodge để dưỡng quân cho ngày hôm sau.

Sáng Chủ Nhật Aug. 6, 1995 như TXTin đã ủy nhiệm, hai "tiểu đội trưởng" Thiều quang Tài và Nguyễn duy Thành đi từng phòng, gọi từng người dậy tập họp để điểm danh quân số dẫn đi tạp dịch vòng quanh doanh trại. Quý phu nhân rủ

nhau đi "ra bải" ở một shopping có thể đi bộ từ khách sạn và một shopping khác cách đó 3 miles để vào "xã trường tập bắn" đồ on sale. Các cô Golden Lion "teenagers" và các chú Lưu Đày "con" JR. được Bác Trần ứng Nguyên và Bác Vân Bình (Nguyên phu nhân) cho thưởng thức không khí nhà bàn với món thịt chà bông, bánh mì và trứng quý "scramble" kiểu Colorado, phụ họa với mì gói hiệu trượt "vỏ chuối" (chứ không trượt tuyết) mang đến Savannah từ Denver; thấy thèm quá có vài Bác cũng xin ké một miếng.

Rồi kẻ thì đi lễ, người thì đi việc riêng và hẹn gặp nhau tại trung tâm Progressive Center tức hội trường của cuộc họp mặt kỳ 4.

Trèo thang, buộc dây, ngắm nghĩa để căng biểu ngữ v. v. . .phía bên ngoài của hội trường - đổ nhiều mồ hôi nhứt vì quá nóng - gồm có Thuận, Quới, Hòa, Thành. . .hò la ơi ơi, trông ai cũng hóc vì khát nước. Để cho đỡ khát thèm một quan lén tiếng: "Ước gì có một ly sương sâm nước đá bỏ trong gà mèn như thuở nào ở Thủ Đức thì sướng quá Thuận hỉ?" Quới bồi thêm: "Một cái địa bàn và một hột vịt lộn nửa mới có thì giờ chui vô bụi cây làm một giấc".

Tạo hoá thường hay trớ trêu, quan ròm lại đứng vịnh thang cho ba quan to mập leo lên để cảng biển ngữ !!!

Điều chỉnh tác xạ trái phải cao thấp trong hành lang dẫn vào hội trường để trang trí 34 tàu chiến HQ/VNCH size 14 x 18 do Châu, Tòng, Mai Vàng, Phát, Mỹ . .phụ trách. Giờ đây các quan mắt lão tay run làm cho các chiến hạm trong hình giống như đang gấp sóng lớn trồi lên tụt xuống, đứng nhìn các quan treo tàu tự nhiên cảm thấy say sóng. Và cũng éo le thay, quan cao thì đứng dán băng keo còn các quan lùn lại nhón hết ga lên để treo hình! ! ! . .cho đúng tầm nhìn của người Việt cao trung bình dù bị cận thị hay là cận lão cũng nhìn được rõ ràng các chiến hạm và chiến đinh.

Tại địa điểm quan trọng nhút của cuộc triển lãm này, tưởng cũng cần nên diễn tả chi tiết sâu sắc hơn một chút đó là các chiến hạm và chiến đinh được lồng trong những tấm matte đủ màu sắc tuyệt đẹp cùng với tên và loại tàu, bạn chỉ cần bỏ vào khung hình rồi đem về nhà treo lên tường là "căn nhà ngoại ô" của các bạn sẽ trở thành "căn nhà của quan hai tàu thủy" ngay. Nhiều chiến hữu trầm trồ rằng đã từng đi dự nhiều buổi triển lãm của Hải

Quân nhưng đây là lần đầu tiên thấy hai bạn Phát và Tin đã bỏ nhiều công phu để chụp và lồng khung làm được những tấm hình tàu chiến Hải Quân đẹp như vậy. Được biết một số chiến hữu đã đặt hàng mua hình các tàu chiến đó với nhiều cở khác nhau lớn nhỏ, mặc dù biết rằng chưa có giá cả cũng như chưa biết chúng ta có bán hay không? cứ đặt hàng trước.

Phóng lên tuột xuống chạy tới chạy lui trang trí khán dài, bên trong hội trường có Tin, Vinh, Tài, Sạ, Mai Vàng, Lễ, Bình, Công, Lâm, . .kẻ hò người hét, kẻ réo người lảng tai, kẻ chỉ chỏ cho người chưa kịp đeo kiếng lão đang quờ quạng tìm xem cái kiếng già để ở đâu?(bắt đầu lắn rồi sao?). . . quang cảnh náo nhiệt như đang ở bến xe lam, dành nhau lên trước rồi còn hò hét kéo thêm thằng bạn chậm lụt trong những lần đi bờ.

Những tấm hình lưu niệm từ thời xa xưa cho đến hiện tại của các bạn và gia đình v.v... được hai bàn tay viết chữ đẹp của Châu và Công ghi chú rồi treo trên tường bao quanh hội trường. Anh em đang tạp dịch cứ vài phút ngừng lại xem hình ảnh quân trường, ngày mân khoá, ngày diễn binh,. . .thỉnh thoảng có đứa reo: "Thằng Ly bây giờ mập quá đây

sao?". . ."Thằng Khiết xưa ốm thế à". . .Thằng này, thằng kia ốm tối mỗi khi có một quan đọc được tên hay nhận diện ra thằng bạn của mình rồi tự thét lên, làm vài thằng đang khiêng bàn bỏ chạy lại coi ké rồi mê quá đứng luôn không trở lại, thằng khiêng chung gọi giật ngược. Không kém gì cảnh khóa đòn anh đang hò hét ở vũ đình trường mỗi khi tiếp nhận khóa đòn em mới vào; chỉ khác là đech có chú nào bị móc giờ hay hít đất hoặc nhảy xổm cả.

Đến lúc khiêng bàn bung ghế, trải khăn bàn, thổi bong bóng, được tăng cường thêm Nguyên, Môn, Hiếu, Toản,. . .và toàn đại gia đình của Trần trại chủ cùng với thân hữu dân chính quốc phòng thuộc "hải quân công xưởng" tại địa phương, nên chỉ trong thời gian vừa đủ đốt tàn nửa gói Basto xanh và cũng vừa ăn hết thùng nhãn đầu mùa của Lễ mang đến từ West Palm Beach, Florida là hội trường đã xong.

Kế đến là thảo luận vài vấn đề về tổ chức và trong tổ chức, rồi tan hàng về barrack chuẩn bị cho buổi lễ họp mặt và tiệc vui ban đêm. Khỏi cần phải dài giòng văn tự ai ai cũng hiểu đại quan trưởng ban Tổ Chức TXTin có những lúc không biết mình là ai, không nhớ mình tên gì, chạy đôn chạy đáo không

giống con giáp nào, càng trông càng thấy thương: "Thương ai cũng vậy thương dùm ông Tin 'trần' đang chạy toát mồ hôi".

Các bạn và gia đình thử nhìn ông trưởng ban tổ chức tối tăm mặt mũi đến nỗi số tiền bán áo, bán nón trao cho ông mà ông cũng không dám nhận vì ông đâu còn biết tiền là gì? chỉ biết ráng làm sao cho đẹp mặt đẹp mày của các quan ông, quan bà và các quan con đã không quản ngại vạn dặm về đây - "Từ xa quan về phép. . .ghé qua Sa Văng Nàng. . .làm 'chàng hiu' Tin vui gần lết. . ."

Mặt trời đang từ từ lặn cũng là lúc buổi dạ tiệc chuẩn bị khai mạc đúng giờ như đã ấn định, tuy nhiên hệ thống âm thanh bị trở ngại kỹ thuật vào giờ thứ 25 nên đành phải tách rời hệ thống âm thanh của ban thu hình ra riêng. Mọi người trong ban tổ chức đã chuẩn bị sẵn chanh "cầm tay" để rống, may thay chỉ bị đinh trệ dưới nửa giờ.

Buổi dạ tiệc được thực hiện theo truyền thống và nghi thức tại địa phương một cách trang trọng như chào quốc kỳ, mặc niệm, dâng hương bàn thờ Tổ Quốc v.v. . . Phần xướng ngôn và điều khiển chương trình do LĐ Hà văn Vinh - tác giả của "Đường xưa ước Mơ"

nhưng vì đứng thế chủ lề nên không có dịp xài; phần khai mạc và giới thiệu các chiến hữu và gia đình Hải Quân Lưu Đày, OCS (hầu hết ban đại diện đã đến tham dự tổng cộng 7 chiến hữu), và Nha Trang do chàng và nàng TXTin đảm trách tạo cho mọi người có cảm giác như đang là những chiến sĩ xuất sắc đại diện các đơn vị về Sài Gòn tham dự diễn binh ngày Quân Lực. Theo truyền thống Hải quân một sĩ quan trẻ đứng lên đọc thực đơn trước khi nhập tiệc, người đó là LĐ Thiều quang Tài tự là . . . Tài Già !?!

Sau đó tất cả các chiến hữu cựu SQHQ/Lưu Đày, OCS, và Nha Trang đồng ca Hải Quân Hành Khúc, tiếp theo là Việt Nam Việt Nam rất hùng hồn với tài điều khiển của HQ Trung Uý Người Nhái Trần xuân Tin trong bộ quân phục màu dương tím (do cựu HQ Tr/Uý "Le Cid" Lê văn Sáu may) và cặp lon vàng óng ánh (của cựu HQ Tr/Uý "Anh Chín" Vĩnh Tú) đã gợi lại nhiều kỷ niệm đời quân ngũ.

Tiếp đến là LĐ Nguyễn duy Thành đại diện cho toàn thể gia đình và hội Ái Hữu Cựu Sĩ Quan Hải Quân Các Khóa Lưu Đày và Thân Hữu ngỏ lời cảm tạ thật duyên dáng với lối hành văn - dẻo, ngọt, bùi - của một quan hai tàu thủy có khác,

vừa cảm động vừa dí dỏm đó mới là một việc khó làm, thế mà 'thẩm quyền' Thành "Voi" lại làm được. LĐ ND Thành đã áp dụng đúng như câu 'quân ngôn' trong quân trường Người Nhái: "Cái gì người khác làm không được, Người Nhái phải làm được". Dạ tiệc kéo dài với nhiều giọng ca nồng cốt của gia đình Lưu Đày, các danh ca "địa phao câu" và nhân dân tự vệ Georgia; trò chơi "đổi giày cho nhau về nhà mẹ hởi. . .qua cầu gió bay" với sự hoạt náo của Hà văn Vinh. . .đã làm quý phu nhân có một trận cười mệt nghỉ.

Còn các quan ta thì cứ khui liền tù tì để tận hưởng cho hết một kết rò mi do một mạnh thường quân thân tặng cho các chiến hữu LĐ say túy lúy một bữa, để làm sống lại đời quân ngũ xa xưa. Hoạt cảnh các đại quan cứ rửa lon băng sô, băng thau (có bi nhiêu trúc vô thau bí nhiêu) hò hét um sùm làm nhớ đến những buổi tiệc liên hoan Tất niên, Cây Mùa Xuân Chiến Sĩ ở các đơn vị ngày nào. Đến quá nửa đêm - tàn bến ngự - mới tan hàng cổ gắng hẹn gặp lại nhau 2 năm sau (1997), rồi ra về. Nếu ai thấy trong người Cư An thì lái xe còn Tư Nguy thì đừng lái mà hãy nhớ bài hát thường ca trên đồi Mẹ Bồng Con ở Thủ Đức là "bồng con để cho 'mẹ' lái".

Thứ Hai Aug. 7, 1995 một số chiến hữu và những gia đình không có nhiều phép phải trả về, có một số chiến hữu phải thức dậy từ 5 giờ sáng để kịp phi cơ hay lái xe về tiểu bang mình cư ngụ, cho kịp ngày hôm sau đi làm. Với những buổi vui đùa thỏa thích gặp bạn mới ở khắp tiểu bang thật là "interested" mà bị bắt đi về nhà sớm không được ở lại nên thấy "bored" dễ sợ; do đó có một cháu bé hỏi: "Sao (tại sao) 'Đá đi' muốn về sớm vậy? con ở lại về sau được không?", một câu hỏi thơ ngây ham vui của trẻ con làm cho cha vừa trả lời: "thôi đi về con, vài năm tới sẽ gặp lại bạn nữa" và cũng luyến lưu như con vậy.

Riêng những gia đình còn lại (14 gia đình) cùng đại gia đình TXTin tham dự picnic tại cổ thành Fort Pulsaki. Bác Nguyễn và Bác Vân Bình luôn xung phong lo phần thực phẩm cho các con cháu gồm có hotdog, hamburger, . . . ; ngoài ra tất cả các ông tiếp tay nhau thổi lửa. . . than hồng để nướng sò Oyster và nghêu, luộc cua và tôm. Dĩ nhiên công viên nào của Mỹ cũng đều cấm rượu bia nên các ông chỉ được uống trà có bọt hay trà pha soda một cách êm ả đủ cho con tàu lắc lư. Như đã diễn tả trong tập san LD số 16 về TinTrans' seafood,

hôm nay mọi người mới tận mắt chứng kiến, mới công nhận lời rao hàng là đúng; nhà hàng ngoài trời đồ biển Tin Trần được mọi người chiểu cố tận tình suốt mấy tiếng đồng hồ vẫn không hết, toàn là đồ tươi vì tháng họp mặt là mùa sò Oyster, tôm, nghêu. Còn tráng miệng nhản (cũng là lúc nhân đầu mùa chín rộ), dưa hấu và cam.

Để nghỉ giải lao lấy trớn trước khi vô hiệp nhì, có hai đề nghị một là đi qua cổ thành ngầm . . . súng xưa và các lỗ. . . .châu mai; hai là đi ra biển ngầm. . . cát "vàng". Từ quan cận thị đến quan cận lão, từ cháu lớn đến cháu bé đều đòi đi tắm biển, các phu nhân cũng thương chồng thương con: "đồng ý". Thế rồi các quan nhái, quan tàu, cũng như quan bờ có dịp lặn hụp cùng gia đình hả hê. Sau đó vô hiệp nhì nhưng các quan ta đều. . . mệt mỏi nên tan hàng sớm.

Thứ Ba Aug. 8, 1995, chương trình đi xem Roll Royce biết bay - Gulfstream V - các cô các chú Lưu Đày hậu duệ đã quen nhau, met nhau ra rít nén đồng thức sớm: "Ready" rồi chờ các cô các bác dậy sửa soạn để được cùng đi. Trưởng ban Tổ Chức thích xài giờ giây thun nên lúc nào bà con cũng đều

phải đi tới đi lui chờ ông.

Đoàn người tung bừng đi xem chiếc Roll Royce biết bay được hướng dẫn xem toàn bộ lắp ráp đều làm bằng tay thợ mà không xài người máy như những hãng chế tạo phi cơ khác. Có vài quan vì hấp tấp nên quên mang theo checkbook do đó không có dịp đặt cọc 3 tê tại chỗ cho chiếc Gulfstream V. Sau đó các bà, các cô và các chú lại được đi săn trong shopping, các ông về trại xả hơi sau mấy ngày uống non-stop. Và cũng để chờ chiều đi tàu Coast Guard mà hôm qua khi picnic đã thấy thấp thoáng mấy chiếc WPB sơn màu trắng "hoa biển" cặp cầu tàu căn cứ Savannah.

Đúng 15:00H mọi người háo hức đi tàu Coast Guard, một số bà sợ say sóng: "Thôi em ở nhà 'đi săn tập bắn' phê hơn, anh và mấy đứa nhỏ đi đi, nhớ cẩn thận coi chừng con té xuống biển nguy hiểm nhé". . ."Không sao đâu có phao an toàn mà mẹ. . ." "Mỹ làm gì còn xài PCF, WPB. . . , Coast Guard Mỹ là WHEC của mình. . ." đại loại những mẩu chuyện giữa mẹ, cha, con, bạn bè đàm thoại xoay quanh việc đi tàu Coast Guard Hoa Kỳ để thỏa lòng mơ ước bấy lâu nay. Có vài vị phu nhân tháp tùng, nhưng phu quân lo sợ có thể má bầy trẻ té vì sàn tàu sẽ có dầu mở trơn trượt nên dặn dò và kiểm tra kỹ

lưỡng không cho mang giày cao gót (không biết có ai lén mang thuốc say sóng theo hay không?).

Đến căn cứ quân sự với hàng chủ United States Coast Guard và huy hiệu to tổ bố, đoàn người dừng lại chờ "leader" Tin vào trình văn thư giấy phép chấp thuận. Một ông Mỹ trăng, trẻ, đẹp trai bước ra chào thật tươi và rất nhả nhặt với phái đoàn cựu SQHQ/VNCH kiêu hùng - gồm có: SEAL Việt Nam học tại Mỹ có, nguyên dàn thuyền trưởng WPB, PCF có đủ, hạm phó PGM có, sĩ quan đệ tam các chiến hạm lớn HQ/VNCH cũng có mặt trong phái đoàn hùng hậu này. Có lẽ từ trước đến giờ tại căn cứ này chưa bao giờ có dịp tiếp đón một đoàn người gốc "Navy" gồ ghề như lần này. Do đó ông Sĩ quan Mỹ trẻ rất lấy làm hản diện và tuyên bố sẽ làm vừa lòng mọi yêu cầu của các cựu đại quan tàu thủy Việt Nam - "Navy number one" , "GO NAVY" . . ."Yeah !.!.!".

Sau khi được giới thiệu về "phông xông" của các cựu SQHQ/ Lưu Đày, ông Mỹ đã rét lên và một điều cũng:"Sirs" hai điều cũng:"Sirs" lia lịa, cho dù ông ta đang mang quân hàm Lt. J. G. (vì ông ta thừa biết nếu các quan ta còn tại ngũ thì giờ đây có 'SIR' đã mang cấp bậc Đô Đốc mà ông ta phải gọi là 'Admiral').

Ngày chúng ta nhập ngũ là ngày ông Mỹ mang cấp bậc

Lieutenant J.G. mới chào đời nên ông khâm phục phe ta lắm. Tuy nhiên, mọi người chưa được cười toe toét mà trong bụng từ lo đến đánh rầm. Số là ông Lieutenant thì mặt bộ đồ bay, mặc kệ ông quảng cáo cái gì về Coast Guard không cần biết, nhưng nhìn vô doanh trại thấy toàn là trực thăng màu xám có, màu đỏ có, con sâu rộm "Shinook" có, mà tàu biển đâu không thấy? chỉ thấy toàn là tàu bay! Có tệ lắm cũng thấy cái quần jean ống loa bất hủ của Navy chớ? hoặc bộ kaki vàng của Coast Guard Hoa Kỳ thường thấy trong những năm cứu người vượt biển - Boat People Vietnamese hoặc Cuban -đâu mất rồi?

Ông Mỹ hướng dẫn có lẽ đang khâm phục phái đoàn Navy Officers sát đất vì phái đoàn thật là kỷ luật (im thinh thít - không phải vì sợ làm ồn sê mêt tư cách con nhà quan Việt Nam mà vì lo lắng tàu đâu? và bụng cứ đánh loto nên nói không nên lời - ngoại trừ tiếng cười đùa của trẻ con) tiến vào hangar chứa máy bay trực thăng, xuống nguội v.v . . .chớ không phải như Căn Cứ Yểm Trợ Tiếp Vận. Thôi rồi trao duyên làm tướng cướp! Phái đoàn đang ở tại căn cứ (không biết dịch ra sao? Không Đoàn Cấp Cứu Của Lực Lượng Tuần Duyên) Aviation Coast Guard Rescue Division, Savannah, trách nhiệm cấp cứu từ bờ ra khơi 100 hải lý, chạy dài từ tiểu

bang South Carolina qua Georgia đến Daytona Beach, Florida. Một bộ phận không vận chuyên cấp cứu trong mọi trường hợp kể cả giông to bão lớn của lực lượng Coast Guard Hoa Kỳ.

Hiểu được ra lẽ, các quan ta đau như tàu đi công tác mẫn hạn lại nhận được lệnh. . .lưu vùng. Chỉ còn nước thọc tay vô túi quần. . .rồi tiu ngầu. . ."buồn vào hồn không tên".

Đơn vị Tuần Duyên mà chúng ta muốn đến thăm viếng nằm ngoài cửa biển, ông Mỹ tốt bụng - người nộp đơn xin phép cho chúng ta thăm viếng - thấy từ xưa tới nay hể có tiệc tùng gì, ai ở đâu xa đến Savannah hội họp, mà hể là da vàng mũi tết thì đều là Không Quân cả (vì Savannah từng là nơi đào tạo pilot trực thăng cho KQVN). Nên ông cũng muốn có dịp khoe cho họ (dân da vàng) biết rằng lực lượng Coast Guard Hoa Kỳ cũng có phân đoàn trực thăng ngon lành số 1 vậy; do đó ông đã đem đơn nộp ngay chỗ oái oăm này.

Hay không bằng hên, phái đoàn được xem biểu diễn và giải thích những phương pháp cấp cứu trong cơn bão như show "911", người biểu diễn là một ông Mỹ mang cấp bậc Sergeant, có óc khôi hài loại nhà nghề Puppet Show. Nên đã làm cho các con em của chúng ta vui nhộn, quên đi cảnh không được đi tàu giống bố ngày xưa, mà lại rất thích

thú nữa. Cả hai em được mời lên để ông Sergeant thực tập cấp cứu ngẫu nhiên lại đều là con của ông "leader"--mà có vài cháu thì gọi ông là "Mr. Oyster". Một điểm khá đặc biệt là khi đặt câu hỏi? chúng ta được trả lời: "Lực lượng Coast Guard Hoa Kỳ thời bình trực thuộc Bộ Giao Thông Vận Tải, thời chiến thuộc bộ Hải Quân". Trước khi ra về phái đoàn con em cháu được leo lên trực thăng cấp cứu phá một hòn. Chụp hình lưu niệm, cười tươi nhút là các cháu, còn cười đờ-mi là các bác trai và bác gái.

Doàn quân đi shopping về cười...vui vẻ, đoàn quân đi tàu về cười. . .mỉm chi, cười ruồi, cười cầu tài. Rồi cả hai đoàn quân nhập lại lên đường đi ăn cơm tối, đêm đó gia đình LĐ TXTin khoản đãi cơm Tây tại một nhà hàng tọa lạc trong trung tâm thành phố cạnh bờ sông Savannah.

Trên đường đi đến nhà hàng, đoàn xe chạy xuyên qua thành phố một cách ngoăn ngèo vì bị chấn ngang bởi những bồn binh thật là thơ mộng. Sau phần cảm ơn của "host" Tin, (không có chil!) mọi người được thưởng thức những món ăn độc đáo của nhà hàng, trước khi tàn tiệc LĐ Nguyễn duy Thành: "...đại diện tất cả các gia đình Lưu Đày không cư ngụ tại Savannah này, nhưng có mặt ở đây. . ." cảm ơn và trao quà lưu niệm cho gia đình

LĐ Trần xuân Tin.

Sau đó là cuộc đi bộ ngắm cảnh dọc theo bờ sông Savannah về đêm cho tiêu cơm, ngắm tàu buôn để nhớ bến đò Thủ Thiêm cột cờ Thủ Ngữ, một số bạn đến chiêm ngưỡng đài tưởng niệm chiến sĩ trận vong trong chiến cuộc Việt Nam của cựu chiến binh Hoa Kỳ.

Về barrack, thay vì đi ngủ sớm để hôm sau đi Orlando, Florida nhưng các ông và các bà cùng có các cháu "teenagers" phụ họa vì thấy "đêm cuối cùng. . .(rời Sa Vัง Nàng) buồn quá bạn ơi!.. .rồi ngày mai ta lên đường. . ." bèn tìm vui bên xập xám, xì lác hay ngồi sòng rượu (cũng như cảnh ngày xa xưa trước khi đi chuyến hải hành) với mỗi phủ phê đêm từ nhà hàng Tây về và gia đình Tin cũng đến barrack nhập bọn cho vui.

Thứ Tư Aug. 9,1995 đổ quân ồ ạt xuống Orlando, Florida, nơi đây là địa bàn hoạt động của "teenagers" Lưu Đày; nào là Disney World, Epcot Center, MGM studio, Universal, Splendid China, . . . cứ nhặt đầy quảng cáo nơi phòng tiếp tân của khách sạn đem về phòng ngủ kiểm tra lại là có đủ mọi phiếu giảm tiền - coupon, discount, on sale - để vui vẻ chi tiền. Shopping mở cửa đến 12 giờ khuya có vài chỗ 24/24 để cho du khách thoải mái chi tiền. Tính ra ở đó tối thiểu phải 2

tuần mới tòm tạm biết các trò chơi lành mạnh phù hợp với nhí đồng.

Sau mấy ngày thiếu "Phở, Hủ Tiếu" và cũng đến cù ăn tối, tìm được quán Việt Nam theo sự chỉ dẫn của phu nhân Người nhái Lê phước Lâm; mọi người ồn ào như thủy thủ đoàn được tin tàu về bến sau khi bị lưu vùng khá dài. Dù gia đình Lê phước Lâm có nhả ý mời đến nhà dùng cơm tối, nhưng mỗi người muốn một món khác nhau mà mình đã quá thèm mấy hôm nay nên đã từ chối. Nhìn những mũ lưỡi trai với huy hiệu 5 nhánh SQHQ, bà chủ quán biết là dân từ xa đến và đòi nên phục vụ thật nhanh. Tại Orlando bây giờ, chợ quan xá Việt Nam mọc như nấm, cứ đến góc đường E. Colonial Ave và Mills St là đã lạc vô Sài Gòn-Chợ Lớn của Orlando, FL rồi đấy; 5 năm về trước (1990), nơi đây là chỗ tiêu điều vắng vẽ tìm hụt hơi mới có được một nhà hàng bán thức ăn Mỹ chủ nhân Việt Nam "và vì thương đời lính. . .(năn nỉ quá) nên đặc biệt nấu cho món Việt Nam". Nhưng bây giờ thì đủ thứ cửa hàng Việt Nam và gần đấy một thương xá Tâm Đa đang sửa soạn xây cất.

Và bây giờ chúng ta mới đặt thêm một trạm vảng lai tại Orlando, FL do chiến hữu Lê phước Lâm làm trưởng trạm. Có dịp ghé ngang vùng này, xin nhớ gấp trưởng trạm để được cung cấp giấy chuyển vận đi vô Thiên Đàng Mickey Mouse cho

các cháu vui, còn các ông sẽ có cà ri cá sấu nhâm nhi trong lúc các phu nhân đi "tập bắn" ở "xạ trường" Flea Market lớn nhút miền Đông Nam Hoa Kỳ. Hôm sau, LĐ Lê phước Lâm xin đi làm trẻ để có dịp tạt ngang thăm bạn bè, nhưng quan đẽ lô cho tọa độ sai mà trọng pháo Lâm thì mới định cư tại đấy "tuổi đời vừa mới 2 năm" nên tìm mãi không ra đơn vị đang trú quân tại căn cứ OASIS Inn; đành đi vào sở làm mà lòng đầy tương tư các bạn hiền đang thăm viếng Orlando. Còn nếu muốn tắm biển thì ra gần (mũi) Cap Kennedy, trung tâm phóng phi thuyền NASA, có Thiên Thai Beach sẽ do chủ xị Nguyễn quang Trúc tiếp đón.

Từ điểm xung phong này hồn ai nấy giữ, con ai nấy lo, mạnh ai nấy chi. Kẻ dắt con xem chổ này người đi chổ kia.

Dến thứ sáu Aug. 11, 1995
gia đình LĐ Nguyễn tiến Lễ - trụ trì nơi xa xôi dìu vợi giữa West Palm Beach và Miami, nên lâu lăm rồi không có dịp mời bạn bè ghé qua tệ xá - thấy các bạn đã đến đây chỉ còn cách 3 tiếng lái xe là đến nhà của Lễ, nên mời hết qua nhà Lễ ăn tân gia muộn. Có những gia đình lâu lăm mới có dịp đến Orlando, FL. nên muốn ở lại đó để thăm viếng các kỳ quan nhân tạo và thiên nhiên. Có những gia đình khác muốn thư thả về cho kịp cuối tuần. Còn vài gia đình đi theo Lễ đến Fort

Lauredale, trước khi về còn hái nhăn... của Lễ (Lễ - bạn ta - là chủ nhân ông "season" của cây nhăn mà chúng tôi hái).

Thế là tạm biệt chia tay nhau tại Florida. . ."Thôi là hết (hop mặt). . .ta đi về quê. . .tình Lưu Đày họp đến thế thôi". Về trước nhút, về nửa chừng xuân, hay về sau cùng thì mỗi gia đình, mỗi chiến hữu, các bạn, các phu nhân, các cháu đều có một sự lưu luyến về những ngày họp mặt thật vui trôi qua quá nhanh.

Ghi lại những diễn biến họp mặt mà không nhắc đến các chiến hữu không đến Savannah nhưng đã gọi điện thoại chúc mừng và điện đàm với nhiều chiến hữu về tham dự, như LĐ Trần thành Nghiệp, Nguyễn văn Lạc, . . . là một thiếu sót lớn. Ngoài ra các LĐ Nguyễn xuân Tịnh, Lê văn Sáu dù không đi được nhưng lần họp mặt nào cũng gởi tiền ủng hộ phần tài chính đến ban tổ chức và điện thoại khích lệ hết mình.

Như vài chiến hữu đã và thường nói: "Làm sao cho thế hệ trẻ có dịp và thích hợp được sinh hoạt chung với chúng mình, thấy và giữ cái tình tự dân tộc của người Việt Nam, thể hiện qua tình bạn của tụi mình; đó mới là quan trọng, còn bọn mình vài năm nữa là ngồi đuổi ruồi hay mất lai rai, vì vậy mình vui cũng phải tạo cho cho chúng nó vui".

Để trả lời và thay cho lời kết luận, xin mượn nguyên văn lời nói của một cháu đã tham dự lần họp mặt lần 4 này: "Bác có biết kỳ tới mình họp mặt ở đâu không? Houston hay San Jose? Con và các bạn mà mình đã gặp ở Savannah đó, tụi nó đã 'promise' với ba má nó, là tụi con để dành tiền từ bây giờ đặng mình mua vé máy bay đi họp mặt Navy giống như ba mình".

Khi được tin mừng - vì là lần đầu tiên trong đời cháu có được lá thư của "bạn mình" ở xa xa lăm gởi tới chiều hôm qua - vội đến khoe với Bác mình rằng: ". . . See! nó nói với con kỳ tới nó sẽ đi nửa dù ở Houston hay San Jose, nó prayed cho grandfather hoặc grandmother đừng làm 'problem' (hui nhị tì trong lúc sắp tới kỳ họp mặt) rồi nó không đi được, mình cũng prayed . . .".

Thấy "cháu mình" vui, rồi thầm nghĩ: "Không biết đứa cháu có cầu nguyện God Bless America hay không? đời Bác lúc tuổi như cháu làm gì có được 'bạn mình' ở xa xa như thế mà chỉ mấy ngày xa vắng là đã có thư; may lăm thì Bác quanh đi ngoảnh lại chỉ có cô hàng xóm và cô hàng chè"./.

Viết xong, 30-9-1995
Bác Mình